PROTOKÓŁ Z PRZEBIEGU

XVIII POSIEDZENIA KOMITETU MONITORUJĄCEGO
PROGRAM OPERACYJNY WIEDZA EDUKACJA ROZWÓJ

6-7 MARCA 2018 r., Zabrze

W posiedzeniu Komitetu Monitorującego Program Operacyjny Wiedza Edukacja Rozwój (KM PO WER) wzięło udział 85 osób: 20 przedstawicieli strony rządowej, 11 przedstawicieli strony samorządowej, 19 przedstawicieli partnerów społecznych, 3 przedstawicieli Komisji Europejskiej (KE) oraz 32 obserwatorów. Do głosowania uprawnione były 44 osoby (lista osób biorących udział w posiedzeniu KM PO WER stanowi załącznik nr 1 do protokołu).

Obradom przewodniczył **pan Paweł Chorąży** – Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Inwestycji i Rozwoju. Komisję Europejską reprezentowali: **pani Judit Torokne - Rozsa**, **pani Joanna Charytonowicz oraz pan Rafał Janas** z Dyrekcji Generalnej ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego.

I dzień posiedzenia – wtorek, 6 marca 2018 r.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MIiR) powitał uczestników posiedzenia. Następnie w imieniu wszystkich członków Komitetu Monitorującego, powitał panią Judit Torokne- Rozsa, która w wyniku zmian w Kierownictwie Wydziału Dyrekcji Generalnej ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego KE dołączyła do składu KM PO WER (zastępując panią Wallis Goelen) jako przedstawicielka organu doradczego.

Pani Judit Torokne - Rozsa (Komisja Europejska) podziękowała za przywitanie oraz poinformowała, że posiada doświadczenie w obszarze Europejskiego Funduszu Społecznego, które zdobyła podczas swojej pracy w Instytucji Zarządzającej EFS na Węgrzech. Zaznaczyła, że docenia wysiłki podejmowane na rzecz realizacji PO WER w Polsce. Następnie zauważyła, że Komitet Monitorujący stanowi zasadniczą część Programu, odgrywając kluczową rolę w procesie jego wdrażania. Na koniec zaznaczyła, że PO WER jest największym tego typu programem w Unii Europejskiej, który odgrywa znaczącą rolę w polskiej gospodarce. Zagwarantowała, że jest otwarta na wszelkie argumenty i propozycje oraz będzie starała się być sojuszniczką i partnerką w dalszej, pomyślnej realizacji Programu.

Pan Paweł Chorąży omówił proponowany porządek obrad oraz przekazał kilka informacji dotyczących spraw formalnych, jakie wydarzyły się od ostatniego

posiedzenia Komitetu, w tym m. in. zatwierdzenia protokołu z przebiegu XVII posiedzenia KM PO WER, przyjęcia kilku uchwał w trybie obiegowym oraz zorganizowanych spotkań, w tym posiedzeń Grupy roboczej ds. efektywności PO WER. Następnie zaproponował przyjęcie zmienionego porządku obrad (porządek obrad stanowi załącznik nr 2 do protokołu).

1. **Informacja na temat wdrażania PO WER - postęp finansowy i wykonanie celów pośrednich**

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MIiR) zwrócił uwagę, że pod względem postępu finansowego, PO WER jest obok Pomocy Technicznej jednym z najbardziej zaawansowanych programów. Poinformował, że według najnowszych danych ok 20% alokacji Programu zostało już rozliczone. Tym samym wykonanie zasady n+3 w przypadku PO WER nie jest zagrożone. Następnie zauważył, że mniej korzystnie przedstawia się postęp Programu w zakresie kontraktacji. Jednocześnie wskazał, że biorąc pod uwagę doświadczenia z poprzedniej perspektywy, szybka kontraktacja w kontekście specyfiki EFS nie jest wskazana. Mając na względzie zróżnicowany poziom zaawansowania poszczególnych Osi Priorytetowych Programu podkreślił, że rok 2018 jest ostatnim rokiem, w którym poszczególne Instytucje Pośredniczące (IP) mają szanse na podciągnięcie i realizację założonych celów. Podkreślił, że IZ rozważa obecnie różne scenariusze związane z realokowaniem niewykorzystanych środków. Natomiast w drugiej połowie roku planowane jest podsumowanie oraz rozpoczęcie dyskusji w kwestii realokacji środków z tych instytucji, które mają problemy z ich wykorzystaniem.

Pani Aleksandra Dmitruk (DZF, MIiR) zaprezentowała postęp finansowy oraz wykonanie celów pośrednich w PO WER (prezentacja stanowi załącznik nr 3 do protokołu).

Pan Zygmunt Mierzejewski (Forum Związków Zawodowych) podziękował za przedstawienie wyczerpujących informacji w zakresie postępów i stanu realizacji PO WER. Nawiązując do informacji związanych z przyczynami opóźnień w realizacji Programu zapytał o kwestię potencjalnych działań zaradczych, w tym jaki jest plan IZ w stosunku do działań podejmowanych przez Ministerstwo Sprawiedliwości, które każdorazowo w zestawieniach dotyczących postępów w realizacji Programu zajmuje ostatnie miejsce. Odnosząc się do niskiej jakości wniosków o płatność poprosił o informację na temat tego, czy są planowane jakieś dodatkowe szkolenia lub inne działania mające na celu poprawę ich jakości. Nawiązując do problemów związanych z rekrutacją uczestników do projektów zauważył, że potencjalnym problemem może być również niewyjaśniona do tej pory kwestia podatku VAT. Podsumowując, zapytał o planowane działania mające na celu wyeliminowanie bądź znaczące zniwelowanie głównych przyczyn opóźnień w realizacji Programu.

Pani Małgorzata Lelińska (Konfederacja Lewiatan) zapytała o potencjalne skutki i konsekwencje jakie grożą w związku z nieosiągnięciem wartości pośrednich wskaźników finansowych i rzeczowych wynikających z ram wykonania, czy

niewykonania celów certyfikacji i kontraktacji określonych przez Radę Ministrów na 2017 rok.

Pan Krzysztof Mnich (Fundacja Biznes i Prawo) poruszył kwestię potencjalnych trudności w wydatkowaniu środków w kontekście zmian obowiązujących od początku 2018 r. w związku ze zmienionymi *Wytycznymi w zakresie kwalifikowalności wydatków w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Funduszu Spójności na lata 2014-2020* (dalej: Wytyczne). Zauważył, że wprowadzone zmiany nakładają nowe obowiązki zarówno na Instytucje, jak i realizatorów projektów, co może doprowadzić do przeciążenia systemu i w konsekwencji jeszcze większego spowolnienia procesu rozliczania wniosków o płatność.

Pan Norbert Pruszanowski (Związek Rzemiosła Polskiego) zapytał o możliwość realokacji środków pomiędzy osiami. Zauważył, że powyższe wdaje się być niemożliwe z uwagi na trudności związane z ewentualnym aneksowaniem Umowy Partnerstwa, natomiast może okazać się nieuniknione.

Odnosząc się do kwestii zarządzania finansowego **pan Paweł Chorąży** wskazał, że w przypadku znacznego niewykonania wskaźników określonych w ramach wykonania, 6% pierwotnie założonej alokacji w zagrożonej Osi będzie mogło zostać realokowane do innych Osi. Zauważył, że obecnie największe trudności z realizacją celów pośrednich odnotowuje się w Osi II i Osi III PO WER. Niemniej zaznaczył, że w dalszym ciągu prowadzone są dyskusje z IP odpowiedzialnymi za realizację wsparcia w ww. Osiach, aby sytuacja na koniec roku uległa zdecydowanej poprawie. W tym miejscu podkreślił, że elementem rzutującym na kwestie aktualnego poziomu wykonania celów jest zmienna sytuacja gospodarcza. Przypomniał, że PO WER był programowany w momencie, gdy bezrobocie w Polsce osiągało dwucyfrowe wyniki, natomiast w chwili obecnej uległo znaczącemu obniżeniu. Zdaniem Przewodniczącego powyższe rzutuje z jednej strony na możliwości, a z drugiej na konieczność dokonania pewnych przesunięć kwot pierwotnie zaplanowanych na działania związane z aktywną polityką rynku pracy. Analogiczną sytuację dostrzeżono także w obszarze szkolnictwa wyższego w związku z gwałtownie obniżającą się liczbą studentów. Powyższe determinuje IZ do poszukiwania nowych obszarów wsparcia. Jako przykład wskazał program pn. *Dostępność plus* obejmujący kwestie szeroko rozumianego usuwania wszelkich barier w dostępności dla osób z różnego rodzaju niepełnosprawnościami. Zwrócił uwagę, że kwestia dostępności została poruszona w expose pana Premiera Mateusza Morawieckiego i jest kwestią, która bardzo mocno koresponduje z Europejskim Funduszem Społecznym. Niemniej zaznaczył, że dyskusja na temat ostatecznych propozycji realokacji jest przedwczesna. Nawiązując do pytania pana Pruszanowskiego wspomniał, że w Porozumieniach zawieranych przez IZ PO WER z każdą IP zawarty został zapis pozwalający na realokowanie środków. Przechodząc do kwestii potencjalnych konsekwencji związanych z niewykonaniem celów certyfikacji i kontraktacji założonych przez Radę Ministrów poinformował, że ww. założenia miały charakter

wyłącznie prognostyczny. W związku z powyższym konsekwencje w przypadku ich niezrealizowania są bezsankcyjne. Zaznaczył, że prognozy Rady Ministrów wskazywały poszczególnym Instytucjom cele, do których mają dążyć, natomiast ewentualne konsekwencje ich niewykonania wynikają bezpośrednio z zapisów rozporządzeń unijnych.

Pani Aleksandra Dmitruk, uzupełniając wypowiedź przedmówcy wspomniała, że cele Rady Ministrów zwłaszcza w zakresie certyfikacji mają przełożenie na realizację zasady n+3. Potwierdziła, że z treści porozumień z poszczególnymi IP wynika możliwość dokonania przez IZ realokowania środków, w przypadku gdy IP nie realizuje celów wynikających z zasady n+3. Podkreśliła, że niewykonanie celów pośrednich założonych na 2018 r. skutkuje brakiem przyznania dodatkowych 6% alokacji. Następnie wskazała, że dopiero po dokonaniu oceny w ramach przyszłorocznego sprawozdania znana będzie ostatecznie kwota środków do ewentualnego przeniesienia. Niemniej Instytucja, która nie wykonała celów określonych w ramach wykonania nie otrzyma dodatkowej alokacji. Odnosząc się do działań podejmowanych w zakresie eliminowania problemów w skutecznej kontraktacji i certyfikacji środków poinformowała o regularnych (raz na kwartał) bilateralnych spotkaniach IZ z IP. Zwróciła uwagę, że wiele problemów i barier natury horyzontalnej zostało wyeliminowanych poprzez dokonanie zmian w ustawie wdrożeniowej oraz nowelizację ustawy o finansach publicznych. Pozostałe identyfikowane podczas spotkań bilateralnych problemy są rozwiązywane poprzez stosowanie indywidualnych rozwiązań, np. plan naprawczy dla Ministerstwa Sprawiedliwości. Następnie odnosząc się do pytania dotyczącego niskiej jakości wniosków o płatność poinformowała o dedykowanych spotkaniach wyjaśniających organizowanych przez poszczególne IP dla beneficjentów. Nawiązując do kwestii dodatkowych obciążeń administracyjnych wyjaśniła, że chodzi o procedury wynikające ze zmienionych wytycznych w zakresie kontroli realizacji programów operacyjnych. Poinformowała, że nowe obowiązki wynikają z wdrażania rekomendacji audytowych, niemniej tam, gdzie jest i będzie to możliwe wprowadzane są i będą uproszczenia.

Pani Anna Mickiewicz (DZF, MIiR), uzupełniając wypowiedź przedmówcy, zwróciła uwagę na kwestię rocznego rozliczania budżetu. Wskazała, że obowiązki kontrolne w perspektywie 2014-2020 są dużo bardziej restrykcyjne niż w poprzedniej perspektywie. Ponadto wspomniała, że ryzyko korekt netto zmusza do poszukiwania innych ścieżek w zastosowaniu uproszczeń niż rezygnacja z obowiązku np. wyrywkowego sprawdzania wydatków.

Pan Paweł Chorąży zaznaczył, że kwestia wyrywkowego badania we wniosku o płatność dokumentacji związanej z przetargami jest wymogiem, który wynika wprost z regulacji Komisji Europejskiej. Powyższe rozwiązanie stanowi również podstawową różnicę pomiędzy obecną a poprzednią perspektywą finansową, gdzie podstawą do zatwierdzenia wniosku o płatność była kontrola zestawienia wydatków. Odnosząc się do pytania pana Mierzejewskiego dotyczącego niskiego stanu

zaawansowania Programu w części dedykowanej Ministerstwu Sprawiedliwości poinformował, że biorąc pod uwagę alokację, znaczenie resortu sprawiedliwości oraz Kancelarii Prezesa Rady Ministrów jest znikome dla Programu jako całości. Wskazał, że IZ PO WER poświęca szczególną uwagę Narodowemu Centrum Badań i Rozwoju, które ma kluczowe znaczenie dla Programu, gdyż dysponuje ponad ¼ jego całej alokacji. Podkreślił, że istotną ze względu na poziom alokacji instytucją jest również Ministerstwo Zdrowia. Jednocześnie zapewnił, że IZ w sposób ciągły monitoruje również pozostałe instytucje. Ponadto zwrócił uwagę, że mówiąc o stanie zaawansowania Programu należy mieć świadomość skali, w odniesieniu do procentowego udziału wsparcia danego obszaru w całej alokacji PO WER.

Pani Judit Torokne - Rozsa (Komisja Europejska) podziękowała za prezentację dotyczącą stanu zaawansowania Programu i pogratulowała osiągniętych rezultatów. Wskazała, że mimo że nie udało się zrealizować wszystkich założonych w prognozie Rady Ministrów celów kontraktacji i certyfikacji, to i tak stan wdrażania Programu zasługuje na pochwałę. Zwróciła uwagę, że obecnie nie odnotowuje się zagrożenia realizacji zasady n+3. W tym miejscu zachęciła do kontynuacji i podejmowania dalszych kroków zmierzających w kierunku utrzymania tak dobrej sytuacji. Odnosząc się do wykonania celów pośrednich ujętych w ramach wykonania położyła szczególny nacisk na potrzebę bardziej szczegółowego odnoszenia się do czynników ryzyka, a więc tych wskaźników, które są w największym stopniu zagrożone niewykonaniem. Następnie poruszyła problem zróżnicowanego poziomu realizacji Programu w poszczególnych Osiach Priorytetowych. Zaznaczyła, że KE jest szczególnie zaniepokojona niezadowalającym poziomem postępów w zakresie wsparcia szkolnictwa wyższego, zwłaszcza kwestii pozostających w kompetencji NCBiR. Ponadto zwróciła uwagę na konieczność podjęcia kroków w kierunku wdrożenia zmian, które przyczynią się do realizacji jeszcze bardziej ambitnych celów. Podsumowując podkreśliła, że tak dobre wykonanie Programu umożliwia skupienie się na jakości wsparcia.

Pan Paweł Chorąży wskazał, że w trakcie kolejnych spotkań IZ zwróci szczególną uwagę na zagrożone wskaźniki. Jednocześnie zasygnalizował, że pewne kwestie zostaną poruszone podczas omawiania poszczególnych obszarów wsparcia w trakcie obecnego posiedzenia. Przechodząc do kolejnego punktu obrad zaznaczył, że prezentacja dotycząca Wspólnego Planu Działania stanowi efekt wysiłków podjętych na rzecz uproszczonego rozliczania środków alokowanych na Inicjatywę na Rzecz Ludzi Młodych. Podkreślił, że podjęta inicjatywa jest pierwszą tego typu inicjatywą w Unii Europejskiej.

2. Przyjęcie Wspólnego Planu Działania dla województwa podkarpackiego - Inicjatywa na Rzecz Ludzi Młodych 2017-2020

Pani Aleksandra Dmitruk (DZF, MIiR) omówiła założenia Wspólnego Planu Działania dla województwa podkarpackiego (prezentacja stanowi załącznik nr 4 do protokołu).

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MIiR) zwrócił uwagę, że inicjatywa w postaci Wspólnego Planu Działania dla województwa podkarpackiego poprzez zastosowanie zorientowanego na rezultaty podejścia do zarządzania zmienia w pewien sposób dotychczasowe wdrażanie Programu. Wspomniany projekt koncentruje się w głównej mierze na osiąganiu tych produktów i rezultatów, które są zapisane jako mierniki celów szczegółowych określonych w PO WER. Ponadto podkreślił, że realizacja Joint Action Plan pozwoli na skoncentrowanie się na działaniach aktywizacyjnych i na mniejsze obciążenie administracyjne. Poinformował, że wskazana inicjatywa jest pilotażem, którego realizacja może stać się podstawą do upowszechnienia podobnych rozwiązań w bardziej wystandaryzowanych obszarach programów w kolejnej perspektywie finansowej. Ponadto, mając na uwadze różnego rodzaju konkluzje z eksperckich dyskusji w zakresie uproszczeń na poziomie UE, rekomendujących konieczność wprowadzania tego typu rozwiązań, inicjatywa podjęta przez Polskę może stanowić zapowiedź wprowadzania tego typu inicjatyw na szczeblu europejskim.

Pani Judit Torokne - Rozsa (Komisja Europejska) potwierdziła, że Wspólny Plan Działania dla województwa podkarpackiego jest pierwszą tego typu inicjatywą w Unii Europejskiej. Tym bardziej cieszy fakt, że Joint Action Plan zakładający stosowanie uproszczonych opcji rozliczeń zostanie przetestowany w Polsce. Podkreśliła, że również KE pokłada w realizacji tego typu działań, zakładających zarządzanie poprzez rezultaty, sporo nadziei i będzie promować takie inicjatywy w przyszłym okresie programowania. Potwierdziła, że Komisja prowadzi obecnie intensywne prace nad oceną Wspólnego Panu Działania i jest na dobrej drodze do jego zatwierdzenia. Niemniej zauważyła, że realizacja ww. inicjatywy będzie wymagała przede wszystkim dużej odpowiedzialności i wysiłku ze strony Wojewódzkiego Urzędu Pracy i powinna opierać się na wzajemnym zaufaniu pomiędzy poszczególnymi podmiotami w systemie. Wskazała, że z pewnością jest to nowatorski sposób wdrażania projektów, który prawdopodobnie inni będą naśladowali w przyszłości.

Pan Aleksander Waszkielewicz (Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego) stwierdził, że realizacja uproszczonych form wsparcia jest bardzo dobrym pomysłem. Następnie odnosząc się do kwestii stosowania ujednoliconej stawki jednostkowej w ramach Wspólnego Planu Działania zapytał o wsparcie grup trudniejszych, tj. osób z grupy NEET z niepełnosprawnościami, dla których w jego opinii stawka powinna być inna. Zwrócił uwagę, że uproszczona metoda rozliczania ma jedną podstawową wadę polegającą na tym, że podmioty realizujące projekty sięgają zazwyczaj po najprostsze i najtańsze w obsłudze grupy docelowe. Powyższe oznacza, że osoby wymagające bardziej intensywnego wsparcia, które mogłyby wrócić na rynek pracy, wypadną z tego instrumentu. Zasygnalizował, że tego typu problemy pojawiły się w podobnych działaniach aktywizacyjnych rozliczanych ryczałtowo przez PFRON. Tym samym podkreślił potrzebę wypracowania rozwiązania pozwalającego na wspieranie w równym stopniu osób z grup najtrudniejszych. Ponadto, odnosząc się

do Gwarancji dla młodzieży zaznaczył, że jest to bardzo cenny instrument dla młodzieży z niepełnosprawnościami, która kończy edukację. W tym kontekście zwrócił uwagę na potrzebę kontynuacji wsparcia dla osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji, oferowanego dotychczas w ramach Poddziałania 1.3.1 PO WER.

Pan Paweł Chorąży podkreślił, że zaproponowana w ramach Wspólnego Planu Działania stawka jednostkowa nie jest zróżnicowana pod żadnym względem. Ideą, którą przyświecała jej opracowaniu była potrzeba stosowania maksymalnego uproszczenia. Niemniej zaznaczył, że stawka jest tylko podstawą rozliczania, a nie alokowania środków na poszczególnych uczestników, tak jak jest to realizowane obecnie. Ponadto podkreślił, że dane do jej wyliczenia pochodziły ze statystyki rynku pracy w województwie podkarpackim, a więc realnych kosztów ponoszonych w ciągu trzech ostatnich lat w tym zakresie.

Uzupełniając wypowiedź przedmówcy **pani Aleksandra Dmitruk** poinformowała, że opracowując stawkę jednostkową sprawdzono również realne koszty ponoszone na osoby niepełnosprawne w projektach dedykowanych w Działaniu 1.2 PO WER. Okazało się, że średni koszt w takich projektach jest podobny do zaproponowanej we Wspólnym Planie Działania stawki, wobec powyższego nie było podstaw do jej zróżnicowania.

Pan Aleksander Waszkielewicz stwierdził, że kwoty zakładane w projektach w Poddziałaniu 1.2.1 oraz Poddziałaniu 1.3.1 są kwotami zakładanymi na uczestnika, a nie osobę zaktywizowaną. Biorąc pod uwagę powyższe, stawka jednostkowa zaproponowana we Wspólnym Planie Działania jest niewykonalna w odniesieniu do osoby z niepełnosprawnościami. W związku z tym należy się zastanowić nad możliwością większego uwzględnienia i potencjalnego udziału w projektach osób „droższych" w obsłudze, tj. osób z niepełnosprawnościami.

Pan Paweł Chorąży podkreślił, że kwestia wsparcia osób z niepełnosprawnościami jest dla IZ niezwykle istotna. Natomiast Joint Action Plan nie jest wyrazem intencji, tylko – do pewnego stopnia – przełożenia tego, co jest na rozliczenia. Ponadto zaznaczył, że dla Powiatowych Urzędów Pracy kwestia zaktywizowania osoby za mniej niż przewiduje stawka nie jest zyskiem, który można odłożyć na działalność statutową. Są to jednostki budżetowe, więc nie mają ukrytego interesu w tym, aby aktywizować za mniejszą kwotę. Biorąc pod uwagę powyższe, IZ nie widzi specjalnego zagrożenia i konieczności dodawania – zwłaszcza na etapie pilotażu – jakichś bardziej wysublimowanych wyliczeń. Przechodząc do treści uchwały poinformował, że zawiera ona postanowienie w zakresie upoważnienia IZ do wprowadzenia zmian wynikających z uwag KE. Następnie zaproponował przejście do procedury głosowania nad podjęciem uchwały *w sprawie zatwierdzenia wspólnego Planu Działania Aktywizacja osób młodych na Podkarpaciu w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 w związku z realizacją Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych 2017-2020*. W głosowaniu wzięło udział 38 osób,

z czego 35 osób opowiedziało się za przyjęciem uchwały, 2 osoby wstrzymały się od głosu, natomiast 1 osoba głosowała przeciw. Tym samym uchwała została przyjęta.

3. **Zatwierdzenie zmiany ogólnych kryteriów wyboru projektów konkursowych i pozakonkursowych w ramach PO WER**

Pani Małgorzata Mika (DZF, MIiR) omówiła zmiany ogólnych kryteriów wyboru projektów konkursowych i pozakonkursowych w ramach PO WER (prezentacja stanowi załącznik nr 5 do protokołu).

Pan Aleksander Waszkielewicz (Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego) nawiązał do uczestnictwa w badaniu dotyczącym analizy kryteriów stosowanych w konkursach PO WER oraz stosowania przez Instytucje Ogłaszające Konkursy i wnioskodawców zasady dostępności dla osób z niepełnosprawnościami. Zwrócił uwagę, że wnioski z badania w bardzo czytelny sposób wskazywały, że zasada dostępności powinna być szczegółowo omawiana w każdym obszarze, podczas gdy niejednokrotnie badania ewaluacyjne omawiają zasadę dostępności bardzo pobieżnie z uwagi na fakt, że kwestia ta występuje na bardzo ogólnym poziomie. Biorąc pod uwagę powyższe, poddał w wątpliwość propozycję zmiany w kryteriach polegającą na usunięciu odnośników do zasady dostępności w poszczególnych kryteriach celem ich zgrupowania w jednym kryterium.

Pani Joanna Charytonowicz (Komisja Europejska) zapytała o przyczynę likwidacji kryterium dotyczącego analizy ryzyka nieosiągnięcia założeń projektu dla projektów powyżej 2 mln zł.

Pani Małgorzata Lelińska (Konfederacja Lewiatan) zapytała o datę wejścia w życie zmienionych kryteriów wyboru projektów. Ponadto, wskazała na potrzebę przeprowadzenia w tym zakresie szerokiej kampanii informacyjnej zarówno wśród osób oceniających, jak i beneficjentów.

Odnosząc się do kwestii dostępności **pani Anna Mickiewicz** (DZF, MIiR) wskazała, że ocena w tym aspekcie nie ulegnie zmianie i wszystkie elementy związane z dostępnością dla osób z niepełnosprawnościami będą analizowane, a wynik oceny zostanie zsumowany w jednym kryterium. Wyjaśniła, że powyższa zmiana ma charakter wyłącznie porządkujący, a jej wprowadzenie stanowi odpowiedź na oczekiwania wynikające z rekomendacji ewaluacyjnych. Zasygnalizowała, że wszystkie zmiany zostaną w sposób wyraźny doprecyzowane w instrukcji dla oceniających. Następnie nawiązując do pytania odnoszącego się do powodu likwidacji kryterium dotyczącego analizy ryzyka nieosiągnięcia założeń projektu dla projektów powyżej 2 mln zł wyjaśniła, że opracowywane przez beneficjentów analizy ryzyka zagrożeń w projekcie nie przekładały się na praktykę. Przedmiotowe kryterium nie sprawdziło się i nie przełożyło na mniejszy poziom błędów. Przechodząc do pytania o datę wejścia w życie zmienionych kryteriów wskazała, że będą one obowiązywały w konkursach ogłaszanych po ich przyjęciu. Podkreśliła, że wszystkie proponowane zmiany zostały już omówione z instytucjami. Ponadto poinformowała,

że kwestia prawidłowej implementacji zmienianych kryteriów zostanie poruszona na grupie roboczej dedykowanej procesowi wyboru projektów.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MIiR) uzupełniając kwestie likwidacji kryterium dotyczącego analizy ryzyka stwierdził, że potencjalny beneficjent nie jest zainteresowany sporządzaniem analizy ryzyka, tylko przede wszystkim otrzymaniem środków na projekt. Wyjaśnił, że ideą funkcjonowania kryterium w zakresie analizy ryzyka było sprawdzenie, w jaki sposób beneficjent będzie mitygował pewne zagrożenia gdy się one pojawią. Praktyka pokazała, że to kryterium nie jest narzędziem pozwalającym stwierdzić prawidłowość zaplanowanych rozwiązań na etapie aplikowania o środki. Jeżeli faktycznie dochodzi do problemów w projekcie lub identyfikacji zagrożeń, to powinny być one rozwiązywane na linii IP – beneficjent w toku bezpośrednich kontaktów, a nie na etapie aplikowania. Odnosząc się do potrzeby przeprowadzenia kampanii informacyjnych w zakresie zmiany w kryteriach podkreślił, że przed każdym konkursem istnieje obowiązek przeszkolenia i spotkania ze wszystkimi oceniającymi, którzy wezmą udział w ocenie projektów. Kontynuując swoją wypowiedź potwierdził, że należy zwrócić większą uwagę potencjalnym aplikującym na temat konsekwencji wprowadzenia zmian w kryteriach.

Pan Wojciech Drabko (Krajowa Izba Gospodarcza) poddał w wątpliwość ocenę punktową dla kryterium dotyczącego potrzeby realizacji projektu w kontekście właściwego celu szczegółowego PO WER.

Pan Paweł Chorąży wyjaśnił, że tworzenie zestawu kryteriów stanowi efekt kompromisu pomiędzy różnymi punktami widzenia. Tym samym zawsze istnieje ryzyko, że któraś ze stron nie będzie w pełni usatysfakcjonowana przyjętym rozwiązaniem. Wobec braku dalszych głosów w dyskusji, zaproponował przejście do procedury głosowania nad przyjęciem uchwały *w sprawie zatwierdzenia zmiany ogólnych kryteriów wyboru projektów konkursowych i projektów pozakonkursowych oraz systematyki kryteriów wyboru projektów dla Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020*. W głosowaniu wzięło udział 39 osób, z czego 37 osób opowiedziało się za przyjęciem uchwały, a 2 osoby wstrzymały się od głosu. Tym samym uchwała została przyjęta.

4. Zmiany w Rocznych Planach Działania na 2018 r. dla Osi I PO WER w zakresie kompetencji Wojewódzkich Urzędów Pracy oraz Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Pani Dorota Bortnowska (DZF, MIiR) omówiła zmiany w Rocznych Planach Działania na 2018 r. dla Osi I PO WER w zakresie kompetencji Wojewódzkich Urzędów Pracy oraz Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (prezentacja stanowi załącznik nr 6 do protokołu).

Wobec braku głosów w dyskusji **pan Paweł Chorąży** zaproponował przejście do procedury głosowania nad podjęciem uchwały *w sprawie zmian w Rocznych Planach Działania dla I Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 opracowanych przez Wojewódzki Urząd Pracy w Warszawie, Wojewódzki*

Urząd Pracy w Poznaniu oraz Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej na rok 2018. W głosowaniu wzięło udział 37 osób, z czego 35 osób opowiedziało się za przyjęciem uchwały, a 2 osoby wstrzymały się od głosu. Tym samym uchwała została przyjęta.

5. **Przyjęcie Rocznego Planu Działania na 2018 r. dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Działanie 2.20)**

Pan Paweł Zdun (DZF, MR) przedstawił prezentację dotyczącą Rocznego Planu Działania na 2018 r. dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (prezentacja stanowi załącznik nr 7 do protokołu).

Wobec braku głosów w dyskusji **pan Paweł Chorąży** zaproponował przejście do procedury głosowania nad podjęciem uchwały *w sprawie zatwierdzenia szczegółowych kryteriów wyboru projektów zawartych w Rocznym Planie Działania na 2018 rok dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020 w zakresie Działania 2.20, opracowanym przez Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.* W głosowaniu wzięło udział 35 osób, z czego wszystkie 35 osób opowiedziało się za przyjęciem uchwały. Tym samym uchwała została podjęta.

6. **Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji Ministerstwa Edukacji Narodowej**

Pan Paweł Zdun (DZF, MR) omówił zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji Ministerstwa Edukacji Narodowej (prezentacja stanowi załącznik nr 8 do protokołu).

Pan Sławomir Wittkowicz (Forum Związków Zawodowych) wyraził zadowolenie z poszerzenia modułów z zakresu doradztwa edukacyjno-zawodowego ze szczególnym uwzględnieniem rozwiązań Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ZSK). Następnie zapytał, czy ww. poszerzenie będzie związane również ze zmianą programu szkolenia w projekcie pozakonkursowym realizowanym przez Ośrodek Rozwoju Edukacji. Ponadto, w kontekście konkursu na doradców edukacyjno-zawodowych w Działaniu 2.14 zapytał o kwestię trwałości projektu, tj. czy po przeszkoleniu doradców będą oni mogli być wykorzystani w ramach zwiększonej liczby godzin także do innych klas w ramach siatki godzin. Podkreślił, że kwestia ta jest szczególnie istotna z uwagi na doświadczenia z realizacji PO KL, gdzie po przeprowadzeniu w skali kraju kilku tysięcy szkoleń tylko kilkanaście osób znalazło zatrudnienie pracując w szkołach, czy innych instytucjach związanych z doradztwem edukacyjno-zawodowym.

Pan Marek Lewiński (Ministerstwo Edukacji Narodowej) potwierdził, że Ośrodek Rozwoju Edukacji ujął działania dotyczące Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji

w ramach realizowanych działań. Wskazał, że informacje w tym zakresie zostały zawarte w punkcie 4 fiszki.

Odpowiadając na pytanie dotyczące trwałości projektu, **pan Piotr Bartosiak** (Ministerstwo Edukacji Narodowej) poinformował, że przedmiotowy projekt jest naturalną konsekwencją działań podjętych w ramach dotychczasowych projektów pozakonkursowych w zakresie wsparcia doradztwa zawodowego, gdzie zostały wypracowane standardy realizacji doradztwa zawodowego w szkole podstawowej oraz szkołach ponadpodstawowych. Wskazał, że efekt trwałości zostanie zapewniony poprzez wdrożenie w szkołach odpowiedniego rozporządzenia w sprawie doradztwa zawodowego. Ponadto we wrześniu 2018 r. wejdzie w życie rozporządzenie w sprawie realizacji doradztwa zawodowego, które nakłada obowiązek wyznaczenia w każdej szkole osoby realizującej doradztwo zawodowe, która powinna posiadać odpowiednie kwalifikacje do prowadzenia zajęć z doradztwa. Z tego względu planowany konkurs pozwoli na podniesienie kwalifikacji osób realizujących doradztwo zawodowe w szkołach i przyczyni się do osiągnięcia zamierzonego efektu docelowego.

Pani Aleksandra Wąsik (Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych) zapytała o kwestię uwzględnienia w fiszce konkursu rekomendacji w zakresie testowania.

Pani Joanna Charytonowicz (Komisja Europejska) wzmocniła głos przedmówczyni w kontekście uwzględnienia w fiszce elementu testowania. Następnie odniosła się do fiszki konkursu dotyczącego tworzenia e-podręczników w Działaniu 2.10 PO WER. Wskazała, że w kryterium nr 8 znajduje się zapis zobowiązujący beneficjenta do uwzględnienia uwag i rekomendacji zgłoszonych przez ekspertów projektu pn. „Tworzenie e-materiałów dydaktycznych do kształcenia ogólnego – etap II”, w tym do uwagi i rekomendacji w zakresie możliwości wykorzystania e-materiałów przez uczniów ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi oraz uwag wynikających z konsultacji społecznych przeprowadzonych w ramach projektu pozakonkursowego realizowanego przez ORE. Tym samym wskazała na potrzebę doprecyzowania fiszki poprzez dopisanie w tym punkcie: „i wyników testowania funkcjonalności tych materiałów”.

Pan Jan Kosiński (Ministerstwo Edukacji Narodowej) zaznaczył, że w samej fiszce nie użyto słowa testowanie, natomiast jest w niej mowa o konsultacjach społecznych, gdzie jednym z elementów konsultacji jest testowanie. Następnie wyraził zgodę na doprecyzowanie kryterium nr 8 poprzez zapis: „konsultacji społecznych, w tym testowania”. Podkreślił, że testowanie zawsze miało stanowić podstawę rekomendacji, które później beneficjenci projektów konkursowych będą musieli brać pod uwagę przy konstruowaniu e-materiałów.

Pani Aleksandra Wąsik zaproponowała zmianę zaproponowanego zapisu na: „w tym wniosków z testowania”. Ponadto, odnosząc się do fiszki konkursu dotyczącego doradców edukacyjno-zawodowych poddała w wątpliwość kwestię

doświadczenia wnioskodawcy. Zaproponowała modyfikację kryterium dostępu nr 1 poprzez zwiększenie do co najmniej 2 000 liczby osób, dla których przeprowadzono szkolenia.

W odpowiedzi na propozycję modyfikacji kryterium w zakresie doświadczenia wnioskodawcy **pan Marek Lewiński** poinformował, że podczas warsztatów dedykowanych przedmiotowym fiszkom konkursowym zgłoszono liczne prośby i sugestie dotyczące jak najniższego wymogu dla potencjalnego wnioskodawcy w tym zakresie. Wyjaśnił, że intencją MEN jest umożliwienie złożenia wniosków o dofinansowanie przez jak największą liczbę potencjalnych beneficjentów. Zwrócił uwagę, że modyfikacja kryterium polegającego na zwiększeniu liczby przeszkolonych osób powoduje uzasadnioną obawę, że liczba potencjalnych beneficjentów będzie zdecydowanie mniejsza. W opinii pana Lewińskiego można z kolei rozważyć wprowadzenie ewentualnego kryterium premiującego w tym zakresie.

Pani Aleksandra Wąsik zwróciła uwagę, że podczas warsztatów była mowa o różnych kryteriach dostępu w przypadku przedmiotowego konkursu. Ponadto zaznaczyła, że konkurs będzie dotyczył realizacji gotowego programu, nie wiąże się więc z intensywną pracą merytoryczną, a wyłącznie trudem logistycznym i przeprowadzeniem rekrutacji. Mając na uwadze powyższe, poddała w wątpliwość ewentualną realizację projektu przez firmę szkoleniową, która szkoli tylko 100 osób rocznie. Zwróciła uwagę, że przy obecnym brzmieniu kryterium dostępu nr 1, potencjalny krąg odbiorców jest bardzo szeroki, w związku z tym należałoby zwiększyć wymóg odnoszący się do przeprowadzenia szkoleń/ kursów do co najmniej 1 000 przeszkolonych osób.

Pan Marek Lewiński poinformował, że IP zmaga się z małą liczbą wniosków składanych w odpowiedzi na konkursy. Jednocześnie zauważył, że taką niekorzystną tendencję odnotowuje się również w innych instytucjach, tj. Ministerstwie Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej oraz Narodowym Centrum Badań i Rozwoju. Podkreślił, że intencją MEN nie powinno być ograniczanie liczby wnioskodawców.

Pani Aleksandra Wąsik zaproponowała, aby wymóg odnoszący się do doświadczenia beneficjenta w organizacji i prowadzeniu szkoleń/ kursów dla większej liczby osób doprecyzować w kryterium premiującym.

Pan Marek Lewiński zgodził się na propozycję pani Wąsik.

Pani Dorota Bortnowska (DZF, MIiR) zwróciła uwagę, że w fiszce konkursu został już wykorzystany maksymalny limit punktów premiujących. Wobec powyższego, należy zmienić wagę punktową w poszczególnych kryteriach albo powyższy wymóg doprecyzować w jednym z istniejących kryteriów premiujących, co będzie jednak wiązało się ze zmniejszeniem poziomu oddziaływania takiego kryterium. Następnie, w kontekście jakości podkreśliła, że oprócz kryterium dostępu nr 1 w fiszce istnieje zobowiązanie beneficjenta do realizowania projektu w partnerstwie z co najmniej dwiema instytucjami z terenu danego makroregionu, które zatrudniają osoby przeszkolone w ramach projektu pozakonkursowego pn. *Przygotowanie trenerów do*

realizacji szkoleń z zakresu doradztwa edukacyjno-zawodowego realizowanego przez ORE. Biorąc pod uwagę powyższe, przychyliła się do opinii pana Lewińskiego, że należy walczyć o każdego beneficjenta. Zaznaczyła, że każde kryteria zawężające krąg potencjalnych beneficjentów są problematyczne, z uwagi na późniejszą potrzebę powtarzania konkursu. Niemniej, kwestia zachowania odpowiedniej jakości realizowanych projektów również jest istotna.

Pani Aleksandra Wąsik zaproponowała, aby doprecyzować kryterium premiujące nr 2 poprzez dodanie zapisu: „*lub podmiot, który przeszkolił w okresie ostatnich 5 lat co najmniej 2 000 osób".*

Pani Dorota Bortnowska podsumowując dyskusję w tym punkcie poinformowała, że w fiszce konkursu dotyczącego wsparcia doradców edukacyjno-zawodowych w kryterium premiującym nr 2 zostanie wprowadzony zapis: *„Beneficjentem jest podmiot publiczny lub niepubliczny posiadający: (…) co najmniej 5 letnie doświadczenie w organizacji i prowadzeniu szkoleń/ kursów dla osób dorosłych dla minimum 2000 osób łącznie (niebędących pracownikami tego podmiotu)".* Dodatkowo zaznaczyła, że fiszka konkursu w zakresie tworzenia e-podręczników i rozwijania e-materiałów zostanie uzupełniona w kryterium dostępu nr 8 o kwestię uwzględnienia wniosków z testowania. Ponadto, poinformowała o wprowadzeniu w treści uchwały dodatkowego zapisu w brzmieniu: „*Komitet Monitorujący PO WER zobowiązuje Ministerstwo Edukacji Narodowej do podjęcia działań w celu przygotowania dodatkowego przedsięwzięcia ukierunkowanego na dostosowanie e-materiałów dydaktycznych do potrzeb osób o ograniczonych możliwościach poznawczych (w tym o ograniczonej normie intelektualnej bądź z upośledzeniem umysłowym)".*

Pan Sławomir Wittkowicz zwrócił uwagę, że podczas warsztatów również został poruszony temat dostosowania e-materiałów do tzw. języka prostego. Niemniej poprosił o doprecyzowanie, czy każdy z przygotowywanych e-materiałów będzie musiał być dostosowany.

Pani Dorota Bortnowska zaznaczyła, że chodzi tu wyłącznie o e-materiały dostępne na poziomie podstawowym.

Pan Paweł Chorąży zaproponował przejście do procedury głosowania nad podjęciem uchwały *w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 rok dla II Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, opracowanym przez Ministerstwo Edukacji Narodowej.* W głosowaniu wzięło udział 36 osób, z czego 32 osoby opowiedziały się za przyjęciem uchwały, 2 osoby wstrzymały się od głosu, a 2 osoby głosowały przeciw. Tym samym uchwała została przyjęta.

7. Zatwierdzenie rekomendacji z badania e-podręczników

Pan Jan Kosiński (Ministerstwo Edukacji Narodowej) przedstawił rekomendacje z badania dotyczącego funkcjonalności e-materiałów (prezentacja stanowi załącznik nr 9 do protokołu).

Odnosząc się do brzmienia rekomendacji nr 4 i nr 5, **pani Aleksandra Wąsik** (Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych) zwróciła uwagę, że w terminie wdrożenia ww. rekomendacji, tj. 30 czerwca 2019 r. powinna zostać opracowana nie tylko analiza, ale całkowite wdrożenie funkcjonalności, o których mowa w ww. rekomendacjach. Następnie odniosła się do brzmienia rekomendacji nr 2. W kontekście zdania: „Prace nad treścią nowych e-podręczników należy rozpocząć po ustaleniu zakresu funkcjonalności platformy i przewidzieć na nie odpowiednią ilość czasu (minimum dwa lata), co umożliwi przetestowanie i dopracowanie e-materiałów" zapytała, czy e-materiały, które aktualnie będą tworzone, zostaną jeszcze dopracowane. Poprosiła również o wyjaśnienie, o jakie dopracowanie chodzi. Ponadto, w kontekście rekomendacji dotyczącej szkolenia nauczycieli w obszarze edukacji medialnej, wykorzystania TIK, wykorzystania e-podręczników, poprosiła o doprecyzowanie, jaka część nauczycieli zostanie objęta takim szkoleniem.

Pani Joanna Charytonowicz (Komisja Europejska) zapytała o rekomendację w zakresie korzystania z e-podręczników w możliwie szerokim spektrum urządzeń elektronicznych. Powyższa rekomendacja znalazła się w treści raportu, natomiast nie została uwzględniona w końcowej tabeli rekomendacji.

Pan Jan Kosiński wyjaśnił, że możliwość korzystania z e-podręczników za pośrednictwem szerokiego spektrum urządzeń istnieje już teraz. Natomiast, zgodnie z decyzją ewaluatora, powyższa rekomendacja nie znalazła się w tabeli końcowej. Podkreślił, że nie każdy wniosek z raportu musi znaleźć swoje odzwierciedlenie w postaci rekomendacji. W przypadku powyższej rekomendacji powodem jej nieuwzględnienia w tabeli końcowej było podejście niektórych szkół oraz rodziców, którzy ograniczają dostęp dzieci do smartfonów i telefonów. Wobec powyższego zastosowanie takiej rekomendacji mogłoby powodować pewne trudności w jej faktycznym wdrożeniu. W odniesieniu do pytania pani Wąsik w kontekście liczby przeszkolonych nauczycieli zaznaczył, że wstępnie szacuje się, że będzie to ok. 20% wszystkich nauczycieli. Powyższe wynika z ograniczonej puli środków na realizację tego konkursu w ramach Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa. Odnosząc się do kwestii dopracowywania e-materiałów wyjaśnił, że chodzi o proces testowania e-materiałów zanim powstaną one jako ostateczny produkt. Wskazał, że należy pamiętać, że e-materiały przechodzą proces, w którym najpierw powstają prototypy i później na ich bazie przygotowywane są gotowe e-materiały. Innymi słowy wprowadzony zapis oznacza, że e-materiały powinny zostać dopracowane w trakcie procesu produkcji, nie zaś na etapie gotowego produktu. Przechodząc do pytania dotyczącego terminu wdrożenia rekomendacji nr 4 i nr 5 zaznaczył, że data 30 czerwca 2019 r. jest obowiązująca dla opracowania analizy. Następnie

poinformował, że przygotowanie analizy i wdrożenie nowych rozwiązań jest uzależnione od wszystkich zmian, które mają powstać na platformie *e-podręczniki. pl.* Podkreślił, że konieczne jest przeprowadzenie ich w określonej sekwencji tzn. część zmian musi zostać wprowadzona wcześniej, zanim zostaną wprowadzone kolejne. Podsumowując wskazał, że analiza będzie służyła określeniu, w jakiej kolejności należy zmieniać platformę.

Odnosząc się do pytania o liczbę nauczycieli objętych przeszkoleniem **pani Dorota Bortnowska** (DZF, MIiR) poinformowała, że będzie to ponad 81 tys. na ogólną liczbę 407 tys. nauczycieli. Niemniej jest to tylko jeden projekt, którego głównym założeniem jest wzmocnienie możliwości, jakie daje Ogólnopolska Sieć Edukacyjna (OSE). Należy pamiętać, że są jeszcze projekty realizowane w ramach Regionalnych Programów Operacyjnych, gdzie MIiR zaleca premiowanie projektów zakładających wzmocnienie i podnoszenie kompetencji cyfrowych nauczycieli. W związku z tym ostateczna liczba przeszkolonych w zakresie ww. kompetencji będzie dużo większa. Nawiązując do uwagi KE w zakresie korzystania z e-podręczników na smartfonach potwierdziła, że w chwili obecnej taka możliwość jest zapewniona. W kontekście terminu wdrożenia rekomendacji w zakresie opracowania analizy zaznaczyła, że termin odnosi się do całej rekomendacji, niemniej z uwagi na to, że sformułowanie: *„(…) i zlecenie wdrożenia zmian”* może być mylące, słowo „zlecenie” należałoby usunąć.

Pan Sławomir Wittkowicz (Forum Związków Zawodowych) odwołując się do sformułowanej w treści raportu z badania ewaluacyjnego rekomendacji nr 6, tj.: *„Rekomendujemy podtrzymanie założenia, że korzystanie z e-podręczników powinno być możliwe na szerokim spektrum urządzeń, począwszy od tablicy interaktywnej, a skończywszy na własnych smartfonach uczniów”* stwierdził, że rekomendacja w takiej formule powinna znaleźć się w końcowej tabeli rekomendacji do wdrożenia. Ponadto wskazał na problem, który został całkowicie pominięty w zaprezentowanym badaniu, mianowicie brak dostępności do sprzętu komputerowego w szkołach. Zwrócił uwagę, że już na poprzednim posiedzeniu Komitetu Monitorującego problem ten został poruszony. Następnie poddał pod rozwagę Ministerstwa Edukacji Narodowej oraz Ministerstwa Cyfryzacji, czy nie uruchomić programu rządowego dofinansowanego z EFS, mającego na celu wymianę starego lub zakup dodatkowego sprzętu komputerowego dla szkół. Jednocześnie wskazał, że czym innym jest doprowadzenie szerokopasmowego internetu do szkół, a czymś zupełnie innym dostępność, czyli wyposażenie szkoły w odpowiednią liczbę komputerów.

Pan Jan Kosiński ponownie zaznaczył, że rekomendacje zawarte w badaniu ewaluacyjnym formułuje ewaluator i po zakończeniu badania nie ma możliwości sformułowania w tabeli kolejnej rekomendacji niezależenie od tego, co jest zapisane w samym raporcie. W odpowiedzi na uwagę dotyczącą dostępności sprzętu komputerowego w szkołach wspomniał o ogólnopolskim programie OSE, w ramach którego szkoły będą systematycznie podłączane do szerokopasmowego internetu.

Jednocześnie wskazał, że ewentualnej możliwości częściowego doposażenia szkół w sprzęt komputerowy można upatrywać w konkursie w Działaniu 3.1 PO PC, którego założenia planuje się przyjąć podczas najbliższego posiedzenia Komitetu Monitorującego PO PC w dniu 12 marca br.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MIiR) podkreślił, że co do zasady w samym programie Polska Cyfrowa nie przewidziano wsparcia w postaci wyłącznego zakupu sprzętu komputerowego. Niemniej w analogicznym konkursie w Działaniu 3.2 PO PC do 40% środków mogło zostać przeznaczone na sprzęt i w ramach tego Działania mogły być wspierane również szkoły. Jednocześnie potwierdził, że kwestia dostępności sprzętowej w szkołach jest problemem wymagającym pogłębionej dyskusji i rozwiązania systemowego.

Pani Dorota Bortnowska uzupełniła, że zgodnie z zapisami *Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze edukacji na lata 2014-2020* istnieje możliwość zakupu sprzętu w ramach RPO. Pierwszeństwo mają te szkoły, które będą w pierwszej kolejności podłączane do OSE. Zwróciła uwagę, że dostępne są również środki pozostające w dyspozycji jednostek samorządu terytorialnego, które wyposażają w sprzęt szkoły, dla których są organami nadzorującymi. Odnosząc się do przywołanego konkursu w Działaniu 3.1 PO PC poinformowała, że zakup sprzętu komputerowego będzie tam możliwy wyłącznie jako zakup pomocniczy dla tych ośrodków, które będą szkolić nauczycieli, a nie do samych szkół. Następnie zadeklarowała gotowość IZ PO WER do przedstawienia na najbliższym posiedzeniu Grupy roboczej ds. edukacji informacji w zakresie możliwości wsparcia szkół w sprzęt komputerowy w ramach RPO.

Pan Aleksander Waszkielewicz (Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego) wspomniał, że reprezentuje instytucję, która miała okazję doradzać ORE w poprzedniej perspektywie finansowej w zakresie dostępności e-podręczników. Przypomniał, że opracowano raport końcowy, w którym dostępność e-podręczników została oceniona negatywnie. Zaznaczył, że ocena dostępności e-materiałów wynikająca z przedstawionego dzisiaj raportu, również powinna być negatywna. Podkreślił, że e-podręczniki nie są dostępne dla osób z niepełnosprawnościami. Wobec powyższego wniosek zawarty w raporcie, że zasadniczo nie ma żadnych barier w funkcjonowaniu e-materiałów jest nieuprawniony. W opinii pana Waszkielewicza bariery, które wykazano w 2015 r. w takim samym stopniu są obecne również dzisiaj. Tym samym poprosił o nieprzyjmowanie rekomendacji nr 8 dotyczącej dostępności e-materiałów.

Pan Marek Lewiński (Ministerstwo Edukacji Narodowej) odnosząc się do kwestii środków przeznaczonych na zakup sprzętu komputerowego w szkołach poinformował, że MEN realizuje ogólnopolski program pn. *Aktywna tablica* o wartości blisko 280 mln zł. W ramach przedmiotowego programu szkoły mogą uzyskać 80% dofinansowania na zakup tablic interaktywnych oraz monitorów dotykowych.

Potwierdził, że środki m. in. na zakup sprzętu dla szkół są również dostępne w ramach konkursów ogłaszanych w RPO.

Odnosząc się do uwagi pana Waszkielewicza w zakresie dostępności e-materiałów **pan Jan Kosiński** podkreślił, że jest to wniosek wynikający z pytania cząstkowego w treści raportu. Natomiast sama rekomendacja mówi o pewnym zobowiązaniu na przyszłość, aby powstające e-materiały były tworzone z myślą o osobach z niepełnosprawnościami.

Pan Paweł Chorąży wspomniał, że treści raportu nie można zmodyfikować, ponieważ taka możliwość leży wyłącznie w gestii ewaluatora. Niemniej, rekomendacja nr 8 jest zasadna i odnosi się do zapewnienia w opracowywanych e-materiałach dostępności dla osób z niepełnosprawnościami.

Pan Aleksander Waszkielewicz stwierdził, że należałoby się zastanowić nad kwestią wdrożenia jakiegoś instrumentu pozwalającego zwiększyć prawdopodobieństwo zafunkcjonowania dostępności dla osób z niepełnosprawnościami.

Pani Joanna Charytonowicz zasygnalizowała, że problem dostępności do e-materiałów osób z niepełnosprawnościami jest niezwykle istotną kwestią. Wspomniała, że w momencie testowania funkcjonalności produktów należałoby dokonać próby ich sprawdzenia pod kątem dostępności na odpowiedniej grupie docelowej. Byłby to wiążący element dla beneficjentów przygotowujących e-materiały, aby dostosować je do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Ponadto poruszyła kwestię dotarcia z informacją na temat e-materiałów, e-podręczników oraz strony *epodreczniki.pl* do jak najszerszego grona odbiorców. Zaproponowała, aby do wszystkich dyrektorów szkół wysłać maila informującego o ww. stronie z prośbą o jego przekazanie również podległym danemu dyrektorowi nauczycielom. Być może część z nich mogłaby już zacząć korzystać z tej strony nie czekając na specjalne przeszkolenie. W opinii pani Charytonowicz już sama informacja o funkcjonowaniu takiej strony może okazać się pierwszym, ważnym krokiem w kierunku skutecznej promocji korzystania z e-podręczników opracowanych ze środków unijnych.

Pan Jan Kosiński potwierdził, że MEN może wysłać do wszystkich dyrektorów szkół maila lub specjalne pismo informujące o dedykowanej stronie z e-podręcznikami. Jednocześnie zaznaczył, że jeśli chodzi o e-materiały opracowywane w ramach PO WER, to nie przeszły one jeszcze całego procesu produkcji. Wskazał, że znajdują się one na końcowym etapie tworzenia, ale jest to także dobry moment na ewentualne zgłoszenie dodatkowych sugestii w kontekście dostępności dla osób z niepełnosprawnościami. Niemniej kwestia dostępności e-materiałów będzie również elementem testowania i konsultacji społecznych przygotowanych prototypów. Ponadto ORE, które jest instytucją odbierającą materiały dysponuje oprócz ekspertów przedmiotowych, również ekspertami w dziedzinie dostępności. Biorąc pod uwagę powyższe stwierdził, że istnieje szereg mechanizmów minimalizujących

ewentualne ryzyko braku dostępności dla osób z niepełnosprawnościami w przygotowywanych e-materiałach.

Pan Paweł Chorąży kończąc dyskusję w tym punkcie zaznaczył, że cała platforma *epodreczniki.pl* będzie powiązana z Ogólnopolską Siecią Edukacyjną. Podkreślił, bazując na doświadczeniu przy opracowywaniu programu pn. *Dostępność plus,* że sama dostępność nie jest kategorią statyczną. Ulega ona ciągłym zmianom wraz ze zmianą w naszym jej postrzeganiu. Wspomniał, że podstawową kwestią w aspekcie zapewnienia dostępności pozostaje kwestia egzekwowania istniejących wymogów. W tym momencie istnieje szereg rekomendacji, natomiast ideą programu jest wprowadzenie obowiązków na poziomie ustawowym, związanych z audytem dostępności czy obowiązkowego projektowania. Kluczowym elementem będzie zatem horyzontalna ustawa o dostępności, której założenia będą znane jeszcze w tym roku. Niemniej, oprócz samej ustawy musi pojawić się również więcej działań w kierunku zmiany podejścia i budowania zdolności oceny funkcjonowania dostępności. Następnie zaproponował przejście do procedury głosowania nad podjęciem uchwały *w sprawie przyjęcia rekomendacji wynikających z badania ewaluacyjnego pn. „Ewaluacja funkcjonalności e-materiałów opracowywanych w ramach projektów współfinansowanych za pomocą Europejskiego Funduszu Społecznego", zrealizowanego przez Ministerstwo Edukacji Narodowej.*
W głosowaniu wzięło udział 39 osób, z czego 32 osoby opowiedziały się za przyjęciem uchwały, a 7 osób wstrzymało się od głosu. Tym samym uchwała została przyjęta.

8. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi III PO WER w zakresie kompetencji Narodowego Centrum Badań i Rozwoju

Pan Paweł Zdun (DZF, MIiR) omówił zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi III PO WER w zakresie kompetencji Narodowego Centrum Badań i Rozwoju (prezentacja stanowi załącznik nr 10 do protokołu).

Odnosząc się do planowanego konkursu na realizację Zintegrowanych Programów Rozwoju Regionalnego w Działaniu 3.5 PO WER, **pani Dorota Korczyńska** (Związek Województw RP) podziękowała za odniesienie się do uwag oraz uwzględnienie w kryteriach kontekstu inteligentnych specjalizacji. Niemniej nawiązała do deklaracji pana Piotra Krasuskiego z XVI posiedzenia KM PO WER (wrzesień 2017 r.), podczas którego IZ PO WER zobowiązała się do organizacji spotkania na szczeblu MR – NCBiR – przedstawiciele regionów, celem wypracowania mechanizmu pozwalającego w lepszy sposób nawiązywać do inteligentnych specjalizacji. Potwierdziła ciągłą gotowość i chęć odbycia takiego spotkania. Jednocześnie podkreśliła konieczność opracowania mechanizmu, który uwzględniałby rzeczywistą weryfikację zgodności projektu z inteligentnymi specjalizacjami.

Pani Anna Rogowska (Politechnika Warszawska) odniosła się do planowanych konkursów w ramach Zintegrowanych Programów Uczelni w Działaniu 3.5 PO WER.

Zgłosiła potrzebę modyfikacji kryterium dotyczącego zakresu merytorycznego programów uczelni. Następnie stwierdziła, że patrząc na to w jakim punkcie znajduje się obecnie szkolnictwo wyższe w Polsce, warto wykorzystać szansę, aby dać uczelniom możliwość wprowadzenia niezbędnych zmian organizacyjnych. Kontynuując doprecyzowała, że chodzi zarówno o zmiany w strukturach organizacyjnych funkcjonowania uczelni, jak również kwestię wynagradzania pracowników uczelni wyższych. Jednocześnie wskazała, że należy wprowadzić ww. zmiany, aby polskie uczelnie próbowały nadążać za uczelniami zagranicznymi. Zasygnalizowała, że wprowadzenie wspomnianej modyfikacji byłoby możliwe w module 6, tj. *Moduł zarządzania w instytucjach szkolnictwa wyższego.* Propozycja konkretnego zapisu w tym module została przekazana po warsztatach Ministerstwu Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Podkreśliła, że wskazana propozycja jest zgodna z zapisami Priorytetu Inwestycyjnego 10.2 oraz wpisuje się w cel 4 w zakresie wsparcia zmian organizacyjnych i podniesienie kompetencji kadr w systemie szkolnictwa wyższego.

Pan Dominik Wasilewski (Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich) wzmocnił głos swojej przedmówczyni w kontekście potrzeby wypracowania zmian organizacyjnych polskich uczelni, które stoją aktualnie przed różnymi wyzwaniami, jak np. pojawiający się problem zbyt dużej liczby pracowników akademickich w stosunku do spadającej liczby studentów. Ponadto, wspomniał o przesłanej do IP propozycji uwzględnienia w module 6, w zakresie wsparcia informatycznych narzędzi zarządzania uczelniami, możliwości dostosowania rozwiązań teleinformatycznych stosowanych przez uczelnie do wysokich wymogów bezpieczeństwa związanego z ochroną danych osobowych. Podkreślił, że powyższe jest związane z przepisami wynikającymi z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony danych osób fizycznych i przetwarzania danych osobowych.

Pani Judit Torokne - Rozsa (Komisja Europejska) zgłosiła kilka zastrzeżeń do planowanych konkursów w ramach Działania 3.5 PO WER. Po pierwsze, zwróciła uwagę na kwestię zakresu i brzmienia niektórych kryteriów wyboru projektów w kontekście wymagań i potrzeb uniwersytetów. Następnie wskazała na pewnego rodzaju zrównoważenie pomiędzy aktualnymi potrzebami uczelni, w kontekście wspomnianych wcześniej wyzwań i niepokojących trendów, a możliwościami oferowanymi w ramach planowanych konkursów. Mając na uwadze, że zintegrowane programy będą wdrażane w ramach różnych ścieżek dostosowanych do potencjału szkół wyższych oraz potrzeb regionalnych stwierdziła, że cel konkursu powinien być inny. W kontekście II ścieżki w konkursie na Zintegrowane Programy Uczelni poddała w wątpliwość wsparcie instytucji, które nie radzą sobie z najwyższymi standardami jakości. Tego typu projekty, w opinii KE, nie są uzasadnione. Nawiązując do kwestii jakości wspomniała, że KE nie jest usatysfakcjonowana zakładaną wartością docelową wskaźnika rezultatu pn. *Odsetek objętych wsparciem EFS absolwentów uczelni, którzy kontynuowali kształcenie lub podjęli zatrudnienie w ciągu 6 m-cy od zakończenia kształcenia* na poziomie 20%. W tym kontekście podkreśliła, iż mając na

uwadze zaangażowanie ogromnego budżetu w konkursach, należy oczekiwać w większym stopniu powiązania działań szkolnictwa wyższego z rynkiem pracy. Poprosiła o dodatkowe wyjaśnienia w tym zakresie, jak również zwróciła uwagę na potrzebę uwzględnienia działań mających na celu unikanie podwójnego finansowania w stosunku do poprzednio finansowanych projektów. Ponadto, nawiązując do kwestii ujęcia inteligentnych specjalizacji w ramach kryteriów konkursu na Zintegrowane Programy Rozwoju Regionalnego zaapelowała o uwzględnienie tego typu kryteriów w pozostałych konkursach. Dodatkowo, poprosiła o wyjaśnienie kwestii powiązania planowanych przedsięwzięć z inicjatywą rządową pn. *Regionalna Inicjatywa Doskonałości*, w kontekście unikania podwójnego finansowania.

Pan Jarosław Komża (Związek Powiatów Polskich) nawiązując do nazwy konkursu pn. *Zintegrowane Programy Rozwoju Regionalnego* zwrócił uwagę, że są to programy rozwoju uczelni w kontekście regionalnym, a nie całych regionów. W związku z powyższym nazwa konkursu może wprowadzać w błąd i należy ją zmienić.

Odnosząc się do projektu pozakonkursowego pn. *Wsparcie zdolności instytucjonalnej polskich uczelni poprzez tworzenie i realizację międzynarodowych programów studiów* w Działaniu 3.3 PO WER, **pan Rafał Janas** (Komisja Europejska) poinformował, że KE podtrzymuje swoją dotychczasową krytyczną ocenę tego projektu. Następnie stwierdził, że ze względu na to, że planowane do realizacji przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej (NAWA) przedsięwzięcie jest projektem parasolowym KE podtrzymuje wszystkie dotychczas zgłaszane – zarówno na posiedzeniach Komitetu, jak i warsztatach – uwagi do tego projektu. Jednocześnie wskazał, że pomimo całościowej negatywnej oceny projektu, KE pozytywnie ocenia zmiany, jakie zostały wprowadzone do fiszki, jak np. dodanie typu operacji: *Wspieranie zdolności instytucjonalnej i funkcjonowania Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej,* czy zmiany pod kątem zapewnienia jakości i przejrzystości w zakresie wyboru uniwersytetów. Podsumowując zaznaczył, że KE rekomenduje inne ukształtowanie formalne projektu. Niemniej ostateczna decyzja w zakresie przyjęcia projektu, będzie należała do Komitetu Monitorującego.

Pani Dorota Bortnowska (DZF, MIiR) podziękowała za słowa uznania związane z wysiłkiem włożonym w poprawę projektu pod kątem zgłoszonych uwag. Niemniej, w kontekście dalszych wątpliwości KE, zaznaczyła, że jest to w pewnym sensie projekt parasolowy, ponieważ jednym z celów wynegocjowanych przy okazji zmian w Programie jest wzmacnianie zdolności instytucjonalnych NAWA, co jest również zgodne z ustawą o NAWA. Co więcej na skutek uwag KE do fiszki projektu pozakonkursowego zostały dodane kryteria, które muszą być obligatoryjnie uwzględnione przez NAWA przy wyborze uczelni.

Pan Andrzej Kurkiewicz (Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego) podziękował za wszystkie uwagi, zgłoszone w szczególności przez partnerów społecznych. Odnosząc się do uwagi pani Korczyńskiej potwierdził, że po zatwierdzeniu fiszki

konkursu zorganizowane zostanie spotkanie wspólnie z NCBiR celem omówienia mechanizmu uwzględniającego bardziej skuteczny sposób oceny zgodności projektów z inteligentnymi specjalizacjami. Nawiązując do uwag pani Rogowskiej oraz pana Wasilewskiego w kontekście uwzględnienia w module 6 kwestii związanych ze zmianami w strukturach organizacyjnych funkcjonowania uczelni, czy informatycznych narzędzi zarządzania zaznaczył, że pozostaje otwarty na propozycje i dyskusję w tym względzie oraz doprecyzowanie pewnych zapisów na poziomie regulaminu konkursu. Ponadto wspomniał, że wsparcie w zakresie zmian organizacyjnych uczelni jest możliwe w projekcie pozakonkursowym pn. *Liderzy w zarządzaniu uczelnią*. Odnosząc się do uwagi pana Komży zaproponował zmianę nazwy konkursu na *Zintegrowane Programy Uczelni na Rzecz Rozwoju Regionalnego.* Nawiązując do uwagi w kwestii jakości konkursów zaznaczył, że w ramach kryterium dostępu w konkursach dotyczących Zintegrowanych Programów Uczelni odrzucona zostanie duża część szkół wyższych, które nie spełniają kryteriów jakościowych. Zgodnie z szacunkami MNiSW na 360 funkcjonujących w Polsce uczelni w ramach planowanych konkursów wsparciem objęte zostaną 163 uczelnie. Podkreślił, że już na poziomie kryteriów formalnych zostanie zapewniona odpowiednia jakość uczelni czy to przez ocenę parametryczną, czy akredytację wydaną przez Polską Komisję Akredytacyjną. Odnosząc się do kwestii demarkacji planowanych działań z programem rządowym pn. *Regionalna Inicjatywa Doskonałości* poinformował, że zapis o braku podwójnego finansowania został wpisany w komunikacie nt. tego programu. Ponadto, założenia *Inicjatywy* odnoszą się do finansowania wyłącznie badań naukowych. Natomiast nawiązując do uwagi KE w zakresie niewielkiego powiązania szkolnictwa wyższego z rynkiem pracy i niską wartością wskaźnika rezultatu wyjaśnił, że wynika to z pewnej bariery psychologicznej. Niemniej, MNiSW od dwóch lat prowadzi monitoring ekonomicznych losów absolwentów, z którego wynika, że zatrudnialność rośnie z roku na rok. Ponadto, resort nauki i szkolnictwa wyższego prowadzi szereg działań promujących inicjatywy prorynkowe czy wzmacniające działania na rzecz poprawy zatrudnialności. Podsumowując wyraził gotowość do przedstawienia pełnych informacji w zakresie sytuacji na rynku pracy absolwentów wraz z ich poziomem kwalifikacji.

Podsumowując ustalenia z dyskusji, **pan Piotr Krasiński** (Narodowe Centrum Badań i Rozwoju) poinformował, że w kontekście uwagi w zakresie inteligentnych specjalizacji należałoby pozostawić bez zmian brzmienie kryterium dostępu nr 12 w konkursie dotyczącym Zintegrowanych Programów Rozwoju Regionalnego. Zgodnie z powyższym kryterium działania przewidziane do realizacji w projekcie muszą być zgodne i wpisywać się w Regionalną Strategię Innowacji województwa, na którego potrzeby realizowane będzie kształcenie w ramach projektu. Niemniej wskazał, że zostanie zorganizowane spotkanie celem doprecyzowania brzmienia odpowiednich zapisów w regulaminie konkursu. Odnosząc się do uwag pani Rogowskiej i pana Wasilewskiego w kontekście uwzględnienia dodatkowego zakresu wsparcia uczelni w ramach modułu nr 6

w zakresie 3 konkursów na Zintegrowane Programy Uczelni potwierdził, że zapisy kryteriów umożliwiają wsparcie dodatkowych propozycji zgłoszonych przez ww. członków Komitetu. Niemniej, w razie potrzeby, istnieje możliwość doprecyzowania na poziomie regulaminu konkursu, sposobu w jaki uczelnie będą mogły aplikować o wsparcie. Biorąc pod uwagę powyższe, wszystkie kryteria dostępu w 4 przedstawionych fiszkach konkursowych w Działaniu 3.5 pozostałyby bez zmian.

Pani Dorota Korczyńska, pani Anna Rogowska oraz **pan Dominik Wasilewski** podziękowali za wyjaśnienia oraz zgodzili się na propozycję dalszych ustaleń i doprecyzowania powyższych kwestii na etapie opracowania regulaminów konkursów.

Pani Judit Torokne - Rozsa podziękowała za częściowe wyjaśnienie kwestii, co do których KE miała wątpliwości. Niemniej w dalszym ciągu poprosiła o potwierdzenie braku możliwości podwójnego finansowania, zarówno w przypadku poprzednio finansowanych projektów, jak i inicjatywy rządowej w konkursie na realizację Zintegrowanych Programów w Działaniu 3.5 PO WER. Drugą problematyczną kwestią pozostaje sposób zaangażowania regionów do oceny projektów w kontekście zgodności z Regionalnymi Inteligentnymi Specjalizacjami. Ostatnią kwestią wymagającą wyjaśnienia pozostaje kwestia efektywności czy zapewnienia odpowiedniej jakości w konkursie na Zintegrowane Programy Uczelni. W opinii KE wnioskodawcą w tym konkursie (ścieżka II) powinna być uczelnia posiadająca wyższą ocenę parametryczną. Natomiast odnosząc się do większego powiązania działań szkolnictwa wyższego z rynkiem pracy poinformowała, że nie rozumie, na czym miałaby polegać przywołana bariera psychologiczna. Wspomniała, że w obecnej sytuacji na rynku pracy nie powinno być jakichkolwiek obaw w kierunku założenia jeszcze bardziej ambitnych wskaźników.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MIiR) zaproponował uwzględnienie w fiszkach konkursowych w Działaniu 3.5 PO WER dodatkowego kryterium premiującego dotyczącego wykonania wskaźnika na wyższym poziomie niż założona wartość docelowa (o odpowiednio 10 i 20 punktów procentowych).

Odnosząc się do uwagi Komisji dotyczącej konkursu na Zintegrowane Programy Uczeni w zakresie II ścieżki**, pan Andrzej Kurkiewicz** potwierdził, że zgodnie z kryteriami dostępu duża część uczelni nie będzie mogła aplikować właśnie z powodu niespełnienia kryterium odpowiedniej jakości kształcenia. Przechodząc do kwestii zapewnienia braku podwójnego finansowania w konkursie na Zintegrowane Programy Uczelni podkreślił, że kryterium dostępu nr 5 takie zapewnienie gwarantuje. Jednocześnie wskazał, że istnieje możliwość doprecyzowania fiszki konkursu poprzez dopisanie, że projekty nie mogą być dublowane z projektami, które były finansowane w poprzednim konkursie na Zintegrowane Programy.
W odniesieniu do sposobu zaangażowania regionów do oceny projektów

w kontekście zgodności z Regionalnymi Inteligentnymi Specjalizacjami zapewnił, że w tym zakresie zorganizowane zostaną specjalne konsultacje z regionami.

Pan Piotr Krasiński potwierdził, że obecnie zapis kryterium dostępu nr 5 w konkursie na Zintegrowane Programy Uczelni (ścieżka I) mówi o tym, że wnioskodawcy nie mogą aplikować o dofinansowanie działań, które w takim samym zakresie i dla tych samych odbiorców są realizowane w projektach wyłonionych do dofinansowania w konkursach w Działaniu 3.5 PO WER. Podobnie wygląda sytuacja w przypadku działań planowanych do realizacji w konkursach prowadzonych równolegle w Działaniu 3.5 PO WER. Ponadto pan Krasiński wskazał, że NCBiR posiada doświadczenie jeśli chodzi o zapisywanie w regulaminach konkursów odpowiednich zobowiązań dla uczelni do tego, aby nie mogły ze środków projektu finansować działań, które są już finansowane z innych źródeł.

Pan Paweł Chorąży poinformował, że głosowanie nad uchwałą w zakresie przyjęcia konkursów w ramach Działania 3.5 PO WER odbędzie się z wyłączeniem ścieżki II, która budzi w dalszym ciągu wątpliwości KE. Po wyjaśnieniu wszelkich wątpliwości przedmiotowa fiszka konkursu zostanie przekazana do przyjęcia w trybie obiegowym. Ponadto, kwestie wymagające dalszych uzgodnień z regionami, po wypracowaniu ostatecznych rozwiązań, zostaną przekazane wszystkim członkom Komitetu i przedstawicielom KE. W przypadku pozostałych fiszek konkursowych w Działaniu 3.5 zostanie dodane kryterium premiujące w zakresie objęcia wsparciem absolwentów uczelni, którzy kontynuowali kształcenie lub podjęli zatrudnienie w ciągu 6 m-cy od zakończenia kształcenia, tj. co najmniej 30% absolwentów – 15 pkt, natomiast co najmniej 40% absolwentów – 30 pkt. Następnie zaproponował przejście do procedury głosowania nad podjęciem uchwały *w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 rok dla III Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, opracowanym przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju.* W głosowaniu wzięło udział 39 osób, z czego 34 osoby opowiedziały się za przyjęciem uchwały, 3 osoby wstrzymały się od głosu, a 2 osoby były przeciw. Tym samym uchwała została przyjęta.

9. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi V PO WER w zakresie kompetencji Ministerstwa Zdrowia

Pan Paweł Zdun (DZF, MIiR) omówił zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi V PO WER w zakresie kompetencji Ministerstwa Zdrowia (prezentacja stanowi załącznik nr 11 do protokołu).

Wobec braku głosów w dyskusji, **pan Paweł Chorąży** zaproponował przejście do procedury głosowania nad podjęciem uchwały *w sprawie zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 rok dla V Osi Priorytetowej Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, opracowanym przez Ministerstwo Zdrowia*.
W głosowaniu wzięło udział 41 osób, z czego 38 osób opowiedziało się za przyjęciem uchwały, 2 osoby wstrzymały się od głosu, a 1 osoba głosowała przeciw. Tym samym uchwała została przyjęta.

10. Sprawozdanie z realizacji zadań Grupy roboczej ds. efektywności PO WER w 2017 r.

Pani Anna Mickiewicz (DZF, MIiR) przedstawiła sprawozdanie z realizacji zadań Grupy roboczej ds. efektywności PO WER w 2017 r. (prezentacja stanowi załącznik nr 12 do protokołu).

Pani Ewa Płodzień-Pałasz (Pracodawcy RP) potwierdziła, że Grupa robocza działa bardzo efektywnie, poruszając szereg istotnych problemów, które rzeczywiście stanowią przeszkodę w sprawnym wdrażaniu projektów. Niemniej, zgłosiła potrzebę większego dostępu do materiałów informacyjnych czy opracowanych przez MIiR stanowisk i oficjalnych ustaleń w poszczególnych kwestiach.

Pan Norbert Pruszanowski (Związek Rzemiosła Polskiego) podziękował za sprawne funkcjonowanie Grupy. Stwierdził, że jest to jedna z najbardziej efektywnych Grup, z których rzeczywiście wynika wiele konkretów. Wskazał, że na posiedzeniach Grupy poruszane są nie tylko kwestie związane ze zmianami programowymi ale także istotne problemy takie, jak kwestia interpretacji dotyczącej szacowania wartości zamówienia czy zmiany odnoszące się do sposobu rozliczania kosztów rekrutacji w projektach. Podsumowując stwierdził, że samo zamieszczanie pewnych rozwiązań czy ustaleń w FAQ bywa niewystarczające. W związku z powyższym zgłosił potrzebę odpowiedniego puentowania ustaleń z Grupy. W tym kontekście przywołał problem z interpretacją szacowania wartości zamówienia przez organy kontrolujące, które do tej pory nie respektują poczynionych na Grupie ustaleń.

Pani Anna Mickiewicz poinformowała, że po każdym posiedzeniu Grupy sporządzana jest notatka podsumowująca przebieg spotkania. Tym samym żadne ustalenia z Grupy nie powinny zostać pominięte. Odnosząc się do interpretacji dotyczącej szacowania wartości zamówienia oraz stosowania zasady konkurencyjności przypomniała, że na ostatnim spotkaniu Grupy zapowiedziano, że w najbliższym czasie do wszystkich instytucji rozesłane zostaną zalecenia w tym zakresie. Przechodząc do uwagi pani Płodzień-Pałasz w zakresie zwiększenia dostępności do informacji zaznaczyła, że w FAQ publikowane są wszystkie najważniejsze pisma i stanowiska IZ PO WER i że są one ogólnodostępne. Jednocześnie wskazała, że wszystkie ważniejsze interpretacje MIiR są systematycznie przekładane na zalecenia. Tym samym dostęp do bieżących informacji ulega ciągłej poprawie.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MIiR) krótko omówił planowany przebieg drugiego dnia posiedzenia po czym podziękował za uwagę i zakończył pierwszy dzień posiedzenia.

II dzień posiedzenia – środa, 7 marca 2018 r.

11. Prezentacja najważniejszych wniosków i rekomendacji wynikających z badań IZ PO WER

Pan Przemysław Herman (DZF, MIiR) omówił pierwszą część prezentacji odnoszącą się do wyników ewaluacji dotyczącej innowacji społecznych w ramach PO WER (prezentacja stanowi załącznik nr 13 do protokołu).

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MIiR) zaznaczył, że badanie ewaluacyjne dotyczące innowacji społecznych zostało przewidziane na 3 lata i obejmuje zarówno mikroinnowacje, jak i innowacje wdrażane w skali makro. Podkreślił, że w chwili obecnej bardzo ważna jest analiza funkcjonowania inkubatorów społecznych, z uwagi na zaplanowany w tym roku konkurs. Następnie wspomniał, że już z pierwszych wniosków z ewaluacji wynika, że warto podążać w kierunku wsparcia sieci inkubatorów, ponieważ nie ma w Polsce pojedynczej instytucji, która miałaby wystarczający potencjał do tego, aby stać się inkubatorem społecznym. Ponadto, w opinii przewodniczącego, uwagę zwraca różny poziom funkcjonowania inkubatorów. Wskazał, że niektóre inkubatory działają bardzo sprawnie, a inne mają ogromne trudności w pełnieniu funkcji typowego inkubatora innowacji społecznej. Następnie zauważył, że istnieje potrzeba wsparcia budowy potencjału sieci innowacji, ponieważ w chwili obecnej w Polsce funkcjonuje bardzo słaby ekosystem innowatorów społecznych, którzy są w stanie wspierać innowacje. Ponadto, odnosząc się do jednego z wyników ewaluacji w zakresie problemów z rozliczaniem finansowym mikroinnowacji z uwagi na działania niestandardowe podkreślił potrzebę pilnego pochylenia się nad tą kwestią.

Odnosząc się do zidentyfikowanych w toku ewaluacji problemów **pani Elżbieta Wielg** (NSZZ Solidarność) wskazała na trudności w sprawozdawaniu, których przyczyną są długotrwałe terminy procedur związanych z rozpatrywaniem wniosków o płatność przez IZ. W opinii pani Wielg powyższe bardzo utrudnia realizację projektu ze względu na to, że każda przedłużająca się decyzja, powoduje niepewność i zawieszenie beneficjenta. Reasumując stwierdziła, że powyższe wymaga szczegółowej analizy w kontekście planowania kolejnej edycji konkursu w tym zakresie.

Pan Łukasz Domagała (Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych) wskazał na potrzebę większej elastyczności, zwłaszcza w kontekście rozliczania projektów innowacyjnych. Powyższa elastyczność byłaby również wskazana w stosunku do realizacji dużych projektów w schemacie makro.

W odpowiedzi na uwagę pani Wielg w zakresie procedury rozliczania płatności, **pani Dominika Tadla** (DZF, MIiR) podkreśliła, że przyjmuje uwagi i w następnej edycji konkursu zostaną wdrożone różne działania naprawcze dotyczące lepszej współpracy z beneficjentami. Niemniej podkreśliła, że IZ stosuje wszelkie możliwe probeneficjenckie rozwiązania związane z możliwie maksymalnym skróceniem terminu wypłaty środków. Jednocześnie przyznała, że zdarzały się problemy związane z interpretacjami, których przyczyna tkwiła przede wszystkim w tym, że po raz pierwszy w tym okresie programowania testowano procedurę projektów grantowych rozliczanych w oparciu o produkty. Następnie zadeklarowała, że

w kolejnej edycji konkursu wszelkie kwestie organizacyjne zostaną dopracowane w taki sposób, aby beneficjent mógł się skupić wyłącznie na podstawowej funkcji bycia inkubatorem innowacji. Odnosząc się do uwagi pana Domagały w zakresie podejścia do projektów w schemacie makroinnowacji zwróciła uwagę, że projekty te były realizowane czy testowane w formule iteracyjnej, rozwijanej. Wyjaśniła, że specyfika takich projektów np. w konkursie dotyczącym przeciwdziałania problemowi dziedziczenia ubóstwa, polegała na tym, że projekt był rozwijany etapami. Beneficjent w pierwszej fazie opracowywał bardzo szczegółowo zakres harmonogramu budżetu i poszczególnych działań. Natomiast dopiero po zatwierdzeniu przez IZ produktów pierwszej fazy, beneficjent dostawał zielone światło na kontynuowanie projektu i przejście do kolejnej fazy. Ponadto zaznaczyła, że dla beneficjentów, którzy na samym początku wiedzą, co zamierzają osiągnąć, ale jeszcze nie do końca wiedzą jaką ścieżkę obrać formuła projektu rozwijanego, iteracyjnego jest najbardziej właściwa.

Pan Przemysław Herman omówił drugą część prezentacji dotyczącą oceny trafności i skuteczności stosowania kryteriów wyboru projektów w PO WER (prezentacja stanowi załącznik nr 11 do protokołu).

Pan Paweł Chorąży poinformował, że na dzień dzisiejszy większość rekomendacji została już skonsumowana. Jednocześnie zasygnalizował, że niektóre rekomendacje zostały odrzucone ze względu na ich niezgodność z obecnym brzmieniem zapisów Umowy Partnerstwa. Niemniej zapowiedział, że rekomendacje te zostaną wzięte pod uwagę przy projektowaniu wsparcia dla kolejnego okresu programowania EFS. Wobec braku dalszych głosów w dyskusji, zaproponował przejście do procedury głosowania nad podjęciem uchwały *w sprawie przyjęcia rekomendacji wynikających z badania ewaluacyjnego pn. Ocena skuteczności i trafności kryteriów wyboru projektów w PO WER.* W głosowaniu wzięły udział 42 osoby, z czego 41 osób opowiedziało się za przyjęciem uchwały, a 1 osoba była przeciw. Tym samym uchwała została przyjęta.

12. Zmiany w Rocznych Planach Działania na 2018 r. dla Osi IV PO WER

Pani Dominika Tadla (DZF, MIiR) omówiła zmiany w Rocznych Planach Działania na 2018 dla Osi IV PO WER (prezentacja stanowi załącznik nr 14 do protokołu).

Pan Jarosław Komża (Związek Powiatów Polskich) nawiązał do fiszki projektu pozakonkursowego pn. *SZANSA – nowe możliwości dla dorosłych* w Działaniu 4.1 PO WER. Poinformował o uwagach zgłoszonych drogą mailową do wszystkich członków Komitetu, które w ostatecznej wersji fiszki nie znalazły swojego odzwierciedlenia. Wyjaśnił, że chodzi o odwołanie się w fiszce do wszystkich trzech projektów pn. *Lokalne Ośrodki Wiedzy i Edukacji* (LOWE) realizowanych obecnie w Polsce. Ponadto, w związku z realizacją koncepcji LOWE, zasugerował w pierwszej kolejności wzięcie pod uwagę wniosków z wdrażania ww. trzech ogólnopolskich projektów. Niemniej zauważył, że obie koncepcje (LOWE i *SZANSA*) są komplementarne, a ich realizacja pozwoli na zebranie cennych doświadczeń

w zakresie poprawy umiejętności podstawowych i ogólnych dorosłych Polaków oraz wybranie najlepszych modeli do systemowego wdrażania w Polsce.

Pan Krzysztof Mnich (Fundacja Biznes i Prawo) poparł głos przedmówcy w kontekście poszukiwania i wykorzystywania dobrych praktyk w tym zakresie. Ponadto, wspomniał o uwadze zgłaszanej podczas warsztatów dotyczącej uwzględnienia w działaniach projektowych *SZANSY* Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji czy podmiotów funkcjonujących w Bazie Usług Rozwojowych.

Pan Sławomir Wittkowicz (Forum Związków Zawodowych) przyłączył się do głosów przedmówców. Następnie zauważył, że projekt pozakonkursowy o alokacji 30 mln zł musi opierać się o analizę tych projektów grantowych, które zostały pilotażowo wdrożone. Ponadto, w opinii pana Wittkowicza, wydaje się to o tyle zasadne, że obecnie realizowane są różnego rodzaju działania w tym zakresie i należałoby najpierw zapoznać się z ich efektami.

Odnosząc się do dwóch projektów w zakresie mobilności i współpracy ponadnarodowej w Działaniu 4.2 i Działaniu 4.3 PO WER, **pani Judit Torokne - Rozsa** (Komisja Europejska) wskazała na potrzebę szczegółowego wyjaśnienia generowanej przez nie wartości dodanej. Wskazała, że oba projekty zakładają relacje partnerskie z innymi krajami, natomiast zgodnie z warunkami wsparcia EFS w tym obszarze, musi wystąpić wzajemne uczenie się, a więc realna wymiana pomiędzy partnerami pochodzącymi z różnych państw członkowskich.

Odnosząc się do uwag w zakresie powiązania koncepcji LOWE z planowanym projektem *SZANSA* **pan Paweł Chorąży** (Podsekretarz Stanu, MIiR) zaznaczył, że projekt jest odpowiedzią Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju na zalecenie Rady Unii Europejskiej z dnia 19 grudnia 2016 r. *w sprawie ścieżek poprawy umiejętności: nowe możliwości dla dorosłych.* Następnie podkreślił, że planowany projekt pozakonkursowy ma nieco inny charakter niż LOWE, ponieważ koncentruje się na innej ścieżce dotarcia. Wyjaśnił, że w projekcie LOWE ośrodkami edukacyjnymi dla dorosłych są szkoły, natomiast w projekcie *SZANSA* zostaną wypróbowane sposoby docierania realizowane przez inne lokalne instytucje. Niemniej komplementarność pomiędzy obiema koncepcjami powinna zostać zachowana.

Pani Dominika Tadla zgodziła się z uwagą pana Komży, że w fiszce projektu pozakonkursowego powinna zostać uwzględniona informacja o realizacji 3 ogólnopolskich projektów LOWE. Zapewniła, że powyższe zostanie w fiszce uzupełnione. Potwierdziła również słowa pana Ministra Chorążego, że w projekcie LOWE ośrodkami edukacyjnymi dla dorosłych są szkoły, a głównymi odbiorcami rodzice uczniów tych szkół i okoliczni mieszkańcy. Wskazała, że nie ma tu etapu walidacji, a etap określania potrzeb edukacyjnych jest mniej rozbudowany. Z kolei projekt *SZANSA* jest komplementarny z projektem LOWE obejmując inne typy instytucji (zakład pracy, instytucje rynku pracy, szkoły dla dzieci i młodzieży będą wyłączone). Podkreśliła, że testowane modele będą obejmowały wszystkie kroki zawarte w Zaleceniach Rady UE *w sprawie ścieżek poprawy umiejętności: nowe*

możliwości dla dorosłych. Następnie wyjaśniła, że działania projektowe nie są w stanie stworzyć strategii państwa w zakresie wzmacniania kompetencji i umiejętności podstawowych, ale z pewnością stanowią jeden z jej elementów. W kontekście uwagi dotyczącej uwzględnienia ZSK zaznaczyła, że planowane jest wzięcie pod uwagę w założeniach projektu instytucji certyfikujących funkcjonujących w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji. Uwzględnienie tych instytucji pozwoli zapewnić trwałość rezultatów projektu *SZANSA*. Ponadto, planuje się uwzględnienie w szczególności tych kwalifikacji włączonych do ZSK, które uwzględniają kompetencje podstawowe, np. procedowana obecnie kwalifikacja z poziomu 2 Polskiej Ramy Kwalifikacji „Certyfikat umiejętności komputerowych – poziom podstawowy". Kontynuując swoją wypowiedź, odniosła się do uwagi przedstawicieli KE w zakresie wartości dodanej projektów mobilności i współpracy ponadnarodowej. W przypadku projektu w zakresie mobilności ponadnarodowej Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie wspomniała, że projekt zakłada realizację programu nauczania na zagranicznych uczelniach z wykorzystaniem potencjału kadry zarówno uczelni zagranicznej, jak i Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie. Tym samym nastąpi wymiana informacji, doświadczeń i dobrych praktyk w szeroko rozumianej sferze bezpieczeństwa, z trzema uczelniami ze Słowacji, Węgier i Stanów Zjednoczonych, które będą współtworzyły program nauczania. Wartość dodana z mobilności ponadnarodowej będzie polegała również na uczestnictwie w wymianie, oprócz słuchaczy, kadry akademickiej. Jednocześnie w przypadku projektu współpracy ponadnarodowej Instytutu Matki i Dziecka zaznaczyła, że projekt obejmuje transfer i zaadaptowanie do warunków polskich zagranicznych rozwiązań, które zostały wypracowane u partnera ponadnarodowego. W opinii MIiR możliwość skorzystania z dobrych praktyk, które już funkcjonują u partnera ponadnarodowego znacząco przyspiesza realizację projektu. Ponadto, umożliwia eliminowanie niektórych kosztów, z uwagi na zaadaptowanie gotowych rozwiązań. Niemniej, w projekcie wystąpi obopólna korzyść z uwagi na zaistnienie wzajemnej wymiany naukowej w zakresie wiedzy o rozwiązaniach medycznych funkcjonujących w partnerstwie instytutów medycznych. Ponadto, instytuty zaangażowane w partnerstwo będą dzieliły się ze sobą wiedzą w zakresie pewnych rozwiązań organizacyjnych i wdrożeniowych, z uwagi na fakt, że głównym celem projektu jest stworzenie programów szkoleniowo-edukacyjnych.

Pani Aleksandra Wąsik (Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych) poprosiła o potwierdzenie, że w ramach projektu pozakonkursowego pn. *SZANSA – nowe możliwości dla dorosłych* w Działaniu 4.1 PO WER nie będą mogły być wspierane szkoły. Wskazała, że mając na uwadze problemy z dotarciem do osób z niskimi umiejętnościami w podobnych projektach Fundacji Rozwoju Systemu Edukacji (FRSE), jak również doświadczenie z innych krajów, wykluczanie szkół byłoby dużą stratą dla planowanego projektu. Ponadto, w kwestii zapewnienia komplementarności projektu *SZANSA* z dotychczasowymi działaniami, zwróciła uwagę na realizację projektu pn. *Pożyczki na kształcenie.*

Odnosząc się do projektu dotyczącego pożyczek, **pan Paweł Chorąży** podkreślił, że MIiR stara się uruchamiać i testować różnego rodzaju rozwiązania i mechanizmy wsparcia osób dorosłych o niskich umiejętnościach. W związku z powyższym, istnieje duże prawdopodobieństwo nachodzenia się na siebie działań czy to w odniesieniu do grupy docelowej, czy podmiotów. Niemniej, mając na uwadze cel projektu pn. *Pożyczki na kształcenie* nie należy się spodziewać wielu zgłoszeń osób o niskich kwalifikacjach.

Uzupełniając wypowiedź przedmówcy, **pani Dominika Tadla** poinformowała, że ze wstępnego rozeznania w zakresie projektu dotyczącego pożyczek dla osób dorosłych wynika, że są to głównie studia podyplomowe i drogie kursy specjalistyczne. W związku z powyższym osób o niskich kwalifikacjach po prostu tam nie ma. Z kolei projekt *SZANSA* polega głównie na wzmacnianiu umiejętności podstawowych. Odpowiadając na pytanie pani Wąsik w kontekście wyłączenia szkół potwierdziła, że w związku z realizacją koncepcji LOWE, w projekcie *SZANSA* szkoły dla dzieci i młodzieży zostaną wyłączone.

Pani Ewa Płodzień-Pałasz (Pracodawcy RP) nawiązując do uwag przekazanych na warsztatach, wskazała na potrzebę uzupełnienia wskaźników w fiszce projektu pozakonkursowego FRSE. Następnie zasygnalizowała, że mając na uwadze skalę tego projektu, jeden wskaźnik odnoszący się do liczby przetestowanych innowacji społecznych w skali makro to stanowczo za mało. Zasugerowała przeniesienie szacunkowych wskaźników drugiej fazy projektu, tj. 60 wstępnych modeli, 10 modeli poddanych testowaniu, 1000 osób uczestniczących w etapie testowania, do części fiszki odnoszącej się do zakładanych efektów projektu wyrażonych wskaźnikami.

Pani Dominika Tadla potwierdziła, że w treści fiszki projektu *SZANSA* pojawiają się określone produkty ujęte w formie liczbowej i zapewniła, że zostaną one dostarczone. Wyjaśniła, że należy mieć na uwadze, że oceniając projekt dokonuje się oceny zgodności z fiszką projektu, która będzie stanowiła załącznik do Szczegółowego Opisu Osi Priorytetowych. Powyższe nie zostało dotychczas ujęte w tabeli ze wskaźnikami z uwagi na fakt, że jest to projekt rozwijany, który będzie realizowany w formule iteracyjnej. Ponadto, zgodnie z założeniami projektu, po ocenie pierwszej fazy analitycznej powinno nastąpić przejście do fazy wdrożeniowej. W tym miejscu zostaną określone konkretne wskaźniki w porozumieniu z Grupą sterującą projektu, która powinna mieć pełen wpływ na to, jakie są konkretne i wymierne rezultaty.

Pani Elżbieta Wielg (NSZZ Solidarność) przychyliła się do sugestii pani Płodzień-Pałasz w kontekście uwzględnienia w tabeli wskaźników w fiszce szacowanych w drugiej fazie projektu wskaźników. Wskazała, że biorąc pod uwagę alokację planowanego projektu w wysokości 30 mln zł, należałoby tę kwestię doprecyzować. Ponadto, zapytała o komplementarność projektu *SZANSA* z planowanym do realizacji w maju br. bliźniaczym projektem w ramach Działania 2.20 PO WER zakładającym przeszkolenie 60 koordynatorów działań edukacyjnych po stronie

organizacji związkowych, którzy w zakładach pracy będą identyfikować osoby dorosłe z niskim poziomem wykształcenia i umiejętności.

Odnosząc się do sugestii włączenia do fiszki wskaźników z drugiej fazy projektu, **pan Paweł Chorąży** zaapelował o pozostawienie fiszki w dotychczasowym brzmieniu. Jednocześnie zobowiązał IZ do przedstawienia na Komitecie Monitorującym oceny projektu w pierwszej fazie analitycznej wraz z rekomendacjami dla Grupy sterującej na kolejną fazę, czyli etap testowania.

Pani Dominika Tadla potwierdziła, że projekt w Działaniu 2.20 również dotyczy podnoszenia kwalifikacji, zwiększania kompetencji podstawowych z zastrzeżeniem, że nie jest to projekt innowacyjny. Zauważyła, że w typie operacji wprost wskazana została rola związków zawodowych poprzez szkolenia i przygotowanie osób do pełnienia funkcji edukatora. Podkreśliła, że istotą projektów innowacyjnych jest poszukiwanie nowych rozwiązań. Mając to na uwadze należy stwierdzić, że oba projekty nie będą się powielały. Odnosząc się do budżetu projektu pozakonkursowego FRSE zaznaczyła, że jest to wstępna, szacunkowa alokacja. Ponownie zwróciła uwagę, że projekt będzie realizowany w formule iteracyjnej. Przypomniała, że tego typu projekty charakteryzują się tym, że budżet jest szacowany wstępnie przez beneficjenta, natomiast na każdym etapie IZ dokonuje oceny celowości, sensowności i efektywności ponoszenia wydatków jeszcze przed uruchomieniem kolejnej fazy.

Odnosząc się do projektu pozakonkursowego FRSE, **pani Joanna Charytonowicz** (Komisja Europejska) zaznaczyła, że stanowi on ważne przedsięwzięcie dla KE, z uwagi na realizację części Zaleceń Rady UE w sprawie ścieżek poprawy umiejętności. Podkreśliła, że jednym z zaleceń jest stworzenie kompleksowego systemu wspierania osób, które potrzebują wsparcia w zakresie umiejętności podstawowych. Natomiast stworzenie takiego systemu nie jest możliwe poprzez realizację jednego projektu innowacyjnego. W tym kontekście wskazała na potrzebę wzmocnienia w fiszce projektu części odnoszącej się do mappingu działań w zakresie przedmiotowego obszaru wsparcia, ze wskazaniem wzajemnych zależności tych działań. W opinii pani Charytonowicz ww. propozycja pozwoliłaby na skuteczniejszą identyfikację tego, do czego należy dążyć po zakończeniu projektu innowacyjnego.

Pan Paweł Chorąży zapewnił, że odpowiednie kwestie dotyczące koncepcji LOWE, mappingu działań czy przekazania informacji zwrotnej członkom Komitetu po fazie analitycznej projektu FRSE zostaną uwzględnione. Następnie zaproponował przejście do procedury głosowania nad podjęciem uchwały *w sprawie rekomendowania Instytucji Zarządzającej PO WER zatwierdzenia zmian w Rocznym Planie Działania na 2018 rok dla Działania 4.1 i Działania 4.2 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020.* W głosowaniu wzięły udział 43 osoby, z czego 27 osób opowiedziało się za przyjęciem uchwały, 9 osób wstrzymało się od głosu, natomiast 7 osób głosowało przeciw. Tym samym uchwała

została przyjęta. Następnie zaproponował przejście do procedury głosowania nad podjęciem uchwały *w sprawie rekomendowania Instytucji Zarządzającej PO WER zatwierdzenia zmian w Rocznym Planie Działania na 2018 rok dla Działania 4.3 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, opracowanym przez Centrum Projektów Europejskich.* W głosowaniu wzięły udział 42 osoby, z czego 32 osoby opowiedziały się za przyjęciem uchwały, 8 osób wstrzymało się od głosu, natomiast 2 osoby głosowały przeciw. Tym samym uchwała została przyjęta.

13. Prezentacja wyników badania pt. *Ocena funkcjonowania Sektorowych Rad ds. Kompetencji*

Pani Agnieszka Śnieżek (EVALU Sp. z o. o.) omówiła wyniki badania pt. *Ocena funkcjonowania Sektorowych Rad ds. Kompetencji* (prezentacja stanowi załącznik nr 15 do protokołu).

Pani Ewa Płodzień-Pałasz (Pracodawcy RP) odniosła się do dwóch problemów związanych z funkcjonowaniem Rad Sektorowych, tj. braku osobowości prawnej oraz niewielkiego budżetu. W kontekście braku osobowości prawnej poinformowała, że członkowie Rady, dla której jest realizatorem, w dalszym ciągu czekają na formalne powołania. Odnosząc się do budżetu zasygnalizowała, że kwota 2 mln zł na 8 lat funkcjonowania Rady jest niewielką kwotą na realizację ambitnych zadań. Jednocześnie zauważyła, że budżet na funkcjonowanie Rady został określony 2 lata temu, a w tym momencie okazuje się, że wystąpiła potrzeba dalszego wsparcia działań informacyjno-promocyjnych czy działań badawczych. Podkreśliła, że członkowie Rady nie pobierają żadnych wynagrodzeń za swoją pracą, natomiast koszty pośrednie w projekcie ledwo starczają na obsługę administracyjną. Wskazała, że mimo to Rada działa prężnie z zaangażowaniem wielu środowisk, w tym 3 Ministerstw. Stwierdziła, że do jej dalszego funkcjonowania potrzeba podstawy prawnej oraz zwiększenia budżetu. Ponownie nawiązując do budżetu zwróciła uwagę na formułę projektu rozwijanego, której implementacja byłaby wskazana w projektach dotyczących Rad.

Pan Marcin Kowalski (Konfederacja Lewiatan) wzmocnił głos przedmówczyni w kontekście wsparcia finansowego projektów w zakresie funkcjonowania Sektorowych Rad. Odnosząc się do wyników badania, poruszył kwestię rekomendacji dotyczącej wzmocnienia potencjału animatorów i przewodniczących Sektorowych Rad. Zapytał, czy są znane szacunki na temat tego, o ile powinien zostać zwiększony budżet na tego typu działania merytoryczne dla poszczególnych Rad. Ponadto, w kontekście rekomendacji nr 2 zawartej w załączniku do uchwały poprosił o zastąpienie terminu „partner społeczno-gospodarczy", terminem „partner społeczny".

Pani Judit Torokne - Rozsa (Komisja Europejska) podziękowała za przedstawienie wniosków z badania. Wskazała, że zawiera ono szereg merytorycznych zagadnień, które są istotne szczególnie w kontekście dalszej interwencji i tworzenia kolejnych Sektorowych Rad. Podkreśliła, że KE jest w sposób szczególny zainteresowana

postępami prac nad Sektorowymi Radami ds. Kompetencji. Odnosząc się bezpośrednio do przedstawionych rekomendacji zwróciła uwagę na problem, iż Sektorowe Rady jako podmioty niemające osobowości prawnej i nieuwzględnione w Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji mają ograniczone możliwości wpływu na system edukacji i kształcenia. Zasygnalizowała, że tego typu ograniczenia powinny zostać usunięte, aby Rady mogły funkcjonować jeszcze sprawniej, a ich praca była bardziej merytoryczna. Następnie pozytywnie odniosła się do informacji, że Rady planują własne badania odnoszące się do luk kompetencyjnych, uzupełniające wyniki badań branżowych Bilansu Kapitału Ludzkiego. Stwierdziła, że istnieje potrzeba opracowania ogólnopolskiej strategii, systemu bieżącej i skutecznej koordynacji prac badawczych prowadzonych przez Sektorowe Rady ds. Kompetencji, integrując te badania lub wyznaczając linię demarkacyjną. W tym kontekście wskazała na potrzebę refleksji nad kwestią struktury całego systemu wraz z jasnym podziałem ról, tak aby poszczególni aktorzy mieli odpowiednie kompetencje i środki, żeby swoje cele realizować.

Pan Rafał Janas (Komisja Europejska) wspomniał o kwestii efektywnej współpracy z Ministerstwem Edukacji Narodowej oraz Instytutem Badań Edukacyjnych. Dodał, że w chwili obecnej Polska zaczęła prace nad przygotowaniem Krajowej Strategii Umiejętności, gdzie ww. instytucje pełnią rolę koordynującą całość prac. W tym kontekście, uwzględnienie roli Sektorowych Rad w całym procesie wypracowywania Krajowej Strategii, jest niezwykle istotne. Wskazał, że zasygnalizowane w badaniu problemy świadczą o potrzebie wypracowania na poziomie ogólnokrajowym pewnych rozwiązań, mających na celu uspójnienie i koordynację działań podejmowanych przez Sektorowe Rady.

Pani Nina Dobrzyńska (Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości) podziękowała za przedstawienie pierwszych wniosków z krótkiego etapu funkcjonowania Sektorowych Rad. Potwierdziła, że jest świadoma pewnych problemów, które pojawiły się w badaniu ewaluacyjnym. W kontekście braku osobowości prawnej poinformowała, że pod koniec marca br. planowane jest uroczyste powołanie zarówno Rady Programowej, jak i członków Rad. Ten fakt pozwoli rozwiązać wiele kwestii problemowych zasygnalizowanych w badaniu. Ponadto umożliwi wpływ Sektorowych Rad na prace legislacyjne na styku biznesu i edukacji. Nawiązując do rekomendacji w zakresie udziału członków Sektorowych Rad w pracach Rady Programowej wskazała na potencjalne trudności w zarządzaniu Radą, której skład będzie się zwiększał z biegiem lat. Niemniej podkreśliła, że trwają rozmowy w zakresie podjęcia innej formuły współpracy pomiędzy przedstawicielami Rad Sektorowych, a Radą Programową. W kontekście niskich budżetów Sektorowych Rad potwierdziła, że budżety były szacowane 2 lata temu, wobec powyższego najwyższy czas, aby dokonać ich walidacji. Zaznaczyła, że w chwili obecnej toczą się rozmowy z MIiR w celu zrewidowania budżetów pod kątem ich rzeczywistych potrzeb. Kontynuując zgodziła się z uwagą przedstawicielki KE w kwestii komplementarności i niepowielania badań branżowych wykonywanych w ramach

BKL i innych analiz opracowywanych przez Sektorowe Rady. Podkreśliła, że aktualnie trwają prace w kierunku określenia ich właściwego podziału. Następnie potwierdziła potrzebę wzmocnienia potencjału animatorów i przewodniczących Sektorowych Rad w zakresie dodatkowych szkoleń i uspójniania ich kwalifikacji i kompetencji. W kontekście działalności informacyjno-komunikacyjnych poinformowała, że PARP jest na etapie opracowywania strategii komunikacji, której ostateczny kształt będzie konsultowany z powołaną formalnie Radą Programową. Podsumowując zadeklarowała, że PARP, który jest odpowiedzialny za proces koordynowania prac Rady Programowej i Sektorowych Rad, dołoży wszelkich starań, aby podejmowane działania były efektywne i skuteczne, z korzyścią dla planowanych kolejnych Rad.

Pan Wojciech Drabko (Krajowa Izba Gospodarcza) nawiązując do zawieszenia prawnego Sektorowych Rad, wskazał na potrzebę zakładania i sankcjonowania Sektorowych Rad również poza PO WER, czyli w rzeczywistości komercyjnej.

Pani Elżbieta Wielg (NSZZ Solidarność) poprosiła o potwierdzenie, że przy powoływaniu Rady Programowej nie zostaną wzięci pod uwagę członkowie Sektorowych Rad.

Pani Nina Dobrzyńska poinformowała, że ostateczny skład Rady Programowej precyzuje odpowiednia ustawa. W chwili obecnej pozostaje kwestia wypracowania sensownej formuły współpracy Rady Programowej z Sektorowymi Radami. Ponownie wskazała na potencjalne trudności w przypadku dodatkowego poszerzenia ustawowego składu Rady Programowej o przedstawicieli Sektorowych Rad. Zwróciła uwagę, że być może wypracowanie formuły wzajemnej współpracy będzie podążało w kierunku członkostwa rotacyjnego. Podkreśliła, że na tę chwilę trudno jednoznacznie wskazać ostateczne rozwiązanie w tym zakresie. Niemniej przedstawicielka PARP zasygnalizowała, że nie dopuszcza się żadnego rozwiązania polegającego na jakimkolwiek oderwaniu działania Rady Programowej od działań Sektorowych Rad.

Celem uzupełnienia wypowiedzi przedmówcy, **pan Rafał Kamiński** (Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości) poinformował, że pod koniec stycznia br. PARP oficjalnie wystąpił z prośbą do Ministerstwa Edukacji Narodowej o uwzględnienie zadań Rad Sektorowych w ustawie o ZSK, wraz ze wskazaniem możliwości odnośnie roli jaką te Rady mogłyby pełnić. Jednocześnie zasygnalizował, że ze wstępnych rozmów z MEN wynika, że nie ma przeciwwskazań do uwzględnienia ww. zapisów w ustawie. Odnosząc się do możliwości włączania w proces Sektorowych Rad powstających poza finansowaniem środków PO WER potwierdził, że w chwili obecnej trwają prace nad zmianą ustawy o utworzeniu PARP. Wskazał, że wstępny projekt zakłada możliwość uwzględnienia w systemie Rad powstających z wykorzystaniem innych środków, w tym środków prywatnych, o ile spełnią one warunki wskazane w znowelizowanej we wrześniu 2017 r. ustawie o PARP.

Nawiązując do kwestii niskich budżetów Rad potwierdził, że trwają ustalenia z MIiR w zakresie dopuszczalnych zmian w realizowanych projektach.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MIiR) zaproponował przejście do procedury głosowania nad podjęciem uchwały *w sprawie przyjęcia rekomendacji wynikających z badania ewaluacyjnego pn. Ocena funkcjonowania Sektorowych Rad ds. Kompetencji,* z uwzględnieniem poprawki pana Kowalskiego w zakresie definicji partnerów społecznych. W głosowaniu wzięło udział 41 osób, z czego 38 osób opowiedziało się za przyjęciem uchwały, 2 osoby wstrzymały się od głosowania, natomiast 1 osoba głosowała przeciw. Tym samym uchwała została przyjęta.

14. Prezentacja wyników badania pt. *Wpływ Bazy Usług Rozwojowych na jakość i dostępność usług rozwojowych świadczonych na rzecz przedsiębiorców i pracowników z uwzględnieniem oddziaływania Podmiotowego Systemu Finansowania*

Pani Barbara Leszczyńska, pani Helena Orzechowska oraz pan Jan Wałaszek (Konsorcjum firm: Danae Sp. z o. o. i Realizacja Sp. z o. o.) zaprezentowali wyniki badania pt. *Wpływ Bazy Usług Rozwojowych na jakość i dostępność usług rozwojowych świadczonych na rzecz przedsiębiorców i pracowników z uwzględnieniem oddziaływania Podmiotowego Systemu Finansowania* (prezentacja stanowi załącznik nr 16 do protokołu).

Pani Dorota Korczyńska (Związek Województw RP) podziękowała za ogrom pracy włożony w opracowanie tak merytorycznego zadania w postaci ewaluacji Bazy Usług Rozwojowych (BUR) z uwzględnieniem oddziaływania Podmiotowego Systemu Finansowania (PSF). Podziękowała również za uwzględnienie uwag regionów w kontekście modyfikacji zapisów, jeśli chodzi o podmiot odpowiedzialny za wdrożenie danej rekomendacji. Wśród najistotniejszych problemów z funkcjonowaniem BUR, poza niską rozpoznawalnością wskazała dużą liczbę zgłaszanych nieprawidłowości czy identyfikowanych nadużyć. Ponadto, w opinii pani Korczyńskiej, w dalszym ciągu istnieje duża rozbieżność cenowa pomiędzy usługami komercyjnymi, a usługami finansowanymi ze środków EFS. Wskazane problemy wymagają dalszych, wzmożonych wysiłków i podjęcia działań w kierunku ich poprawy. Niemniej, należy pozytywnie ocenić zarówno wyniki badania, jak i sformułowane zalecenia i rekomendacje.

Pan Rafał Janas (Komisja Europejska) przypomniał, że BUR została uruchomiona na żądanie KE w celu zapewnienia odpowiedniej jakości szkoleń w zakresie działań adaptacyjnych. Biorąc pod uwagę powyższe, wyniki ewaluacji są dla KE niezwykle istotne pod kątem oceny, w jakim stopniu ten system działa oraz co w dalszym ciągu należy w nim usprawnić. W tym kontekście poruszył kilka wątków. Po pierwsze wskazał na to, że cieszy fakt, że BUR jest pozytywnie oceniana zarówno w kontekście potrzeb pracodawców, jak i w zakresie dostępu do usług rozwojowych pracowników. Wspomniał, że wyniki ewaluacji wykazały pewne luki w zakresie specjalistycznych usług odnoszących się do danych branż, na które istnieje

potencjalny popyt. W tym miejscu zwrócił również uwagę na kwestię podstawy wyboru BUR, którą jest powiązanie BUR z PSF. Zaznaczył, że dużym wyzwaniem na przyszłość jest zapewnienie trwałości Bazy w kontekście systematycznego zmniejszania się liczby usług dofinansowanych ze środków unijnych w stosunku do oferowanych usług komercyjnych. W dalszej kolejności poruszył kwestię bardziej odpowiedniego dostosowania Bazy do potrzeb grupy szczególnie wrażliwej wśród potencjalnych użytkowników, tj. pracowników starszych czy osób o niskich kwalifikacjach. Wskazał na potrzebę dodatkowych szkoleń z użytkowania Bazy dla ww. grup pracowników. Ponadto, wyraził zadowolenie z rekomendacji odnoszącej się do skierowania działań informacyjno-promocyjnych przede wszystkim do mikro i małych przedsiębiorstw działających w sektorze pozausługowym. Podkreślił, że jest to identyfikowana od lat jedna z kluczowych barier rozwojowych polskiej gospodarki. Ponadto zwrócił uwagę, że powyższe elementy powinny zostać dopracowane, jeśli dąży się do rzeczywistej zmiany, a nie tylko zapewnienia mechanizmu ściśle powiązanego z administracyjnie rozumianą jakością wydawania środków w ramach EFS.

Pan Wojciech Drabko (Krajowa Izba Gospodarcza) zwrócił uwagę, że cele badania ewaluacyjnego, pokrywające się w pewnych obszarach z rekomendacjami dotyczą kilku warstw. Po pierwsze jest to warstwa portalu informatycznego administrowanego przez PARP. Druga warstwa dotyczy PSF, zarówno po stronie regulacji prawnych, jak i realizacji PSF w regionach. Z kolei trzecia warstwa związana jest z pewnymi przyzwyczajeniami edukacyjnymi i sposobem realizacji działań rozwojowych pracowników i przedsiębiorców. Zwrócił uwagę, że badanie jest bardzo interesujące i trudno nie zgodzić się z jego rekomendacjami, natomiast stanowi ono tylko pewien wycinek działań, jakie są podejmowane w zakresie analizy i oceny tego obszaru. Wspomniał o różnego rodzaju audytach prowadzonych przez PARP, wynikach badań BKL, analizach wewnętrznych PARP oraz spostrzeżeniach operatorów z cyklicznych spotkań z realizacji PSF i projektów realizowanych przez operatorów w regionach. Następnie wskazał, że źródeł informacji jest klika, natomiast wszystkie one dostarczają wiedzy w zakresie ww. trzech warstw, które są ściśle ze sobą powiązane. Biorąc pod uwagę powyższe wskazał na potrzebę pogłębionej refleksji, nad którą dokładnie warstwą należy się najpierw pochylić. W tym kontekście zwrócił się z prośbą do MIiR, jako jednostki koordynującej, o zaangażowanie w działania we wszystkich poruszonych warstwach, w szczególności zaś w kontekście regulacji prawnych. Wspomniał, że pocieszające w tym względzie było spotkanie operatorów podczas posiedzenia Grupy roboczej ds. efektywności PO WER. Zaapelował o większą liczbę tego typu spotkań i dyskusji, również w innym gronie. Następnie nawiązał do potencjalnego problemu z utrzymaniem Bazy po zakończeniu finansowania z EFS z uwagi na współczynnik realizacji usług dofinansowanych na poziomie 86%. Zapytał, czy w trakcie badania podjęto próbę identyfikacji, w jaki sposób przedsiębiorcy podejmowali decyzję o wyborze usługodawcy i usłudze oraz jakie były czynniki wyboru z tym związane. Zwrócił uwagę, że BUR nie ma charakteru

systemu transakcyjnego. To nie jest system, który zastępuje rzeczywistość i na którym się *de facto* podejmuje decyzje w oderwaniu od innych czynników. Baza jest wyłącznie dodatkiem do rzeczywistości. Przedsiębiorcy w dalszym ciągu podejmują decyzję, jaką usługę wybrać i u którego usługodawcy na podstawie informacji, które posiadają, poza BUR. Dodatkowo zapytał o dotychczasową wielkość środków finansowych w części usług dofinansowanych od początku funkcjonowania Bazy, tj. jakie konkretne kwoty zostały wydatkowane w różnych formach (bony, refundacje, konta przedpłacone). Na koniec, w kontekście sformułowanego oczekiwania w zakresie uelastycznienia wymagań wobec podmiotów chcących świadczyć usługi rozwojowe w BUR zapytał, z czyjej strony padało takie oczekiwanie.

Pan Marcin Kowalski (Konfederacja Lewiatan) wspomniał o zmianie jaka się dokonała w kwestii wyboru usług przez przedsiębiorców. Zwrócił uwagę, że jeszcze kilka lat temu przedsiębiorcy wybierając usługę szkoleniową zwracali uwagę głównie na cenę. Z badania ewaluacyjnego wynika natomiast, że obecnie cena jest dopiero na czwartym miejscu wśród czynników decydujących o wyborze usługi rozwojowej, a najważniejszym czynnikiem jest oferta w pełni dopasowana do potrzeb. Nawiązując do rekomendacji w zakresie uelastycznienia wymagań wobec podmiotów chcących świadczyć usługi rozwojowe dofinansowane z EFS w BUR zwrócił uwagę na potencjalne ryzyko w postaci pogorszenia jakości usług w Bazie. Jednocześnie nie zgodził się z argumentacją ewaluatora, że brak własnych środków na sfinansowanie akredytacji stanowi barierę wejścia do BUR. Stwierdził, że to instytucjom szkoleniowym powinno zależeć na tym, aby z własnych środków bądź w inny sposób sfinansować koszt krajowych czy międzynarodowych certyfikatów lub akredytacji. Ponadto zwrócił uwagę na dwie istotne kwestie stanowiące, w jego opinii, kluczowe czynniki sukcesu i rozwoju polskiej przedsiębiorczości. Wśród nich wymienił poprawę funkcjonalności BUR oraz kwestię skutecznej kampanii promocyjnej wraz z podjęciem kompleksowych działań informacyjno-promocyjnych usług. W tym kontekście zapytał, czy były prowadzone przez ewaluatora analizy sposobu, w jaki powinna przebiegać ta kampania oraz jaki budżet powinien zostać przeznaczony na wspomniane działania informacyjno-promocyjne. Odnosząc się do rekomendacji w zakresie uniemożliwienia pełnienia podwójnej roli przez jeden podmiot, tj. operatora i podmiotu świadczącego usługi rozwojowe, zapytał o faktyczne wdrożenie i realizację przedmiotowego zalecenia w praktyce. Dodatkowo, w odniesieniu do rekomendacji dotyczącej uregulowania zakresu, w jakim mają być świadczone usługi w kontekście podwykonawców zwrócił uwagę, że w chwili obecnej 90% instytucji szkoleniowych współpracuje z trenerami na zasadzie umów cywilnoprawnych czy prowadzącymi własną działalność gospodarczą. Wobec powyższego należy wypracować takie rozwiązanie, w efekcie którego nie ograniczymy wykonawcom dostępności do instytucji szkoleniowych. Kończąc wypowiedź zapytał czy ewaluacja obejmowała zagadnienie najczęściej wykorzystywanych i weryfikowanych przez operatorów PSF kryteriów związanych

z udzielaniem wsparcia, tj. preferencje w zakresie inteligentnych specjalizacji czy pracowników o niskich kwalifikacjach.

Pan Norbert Pruszanowski (Związek Rzemiosła Polskiego) powołując się na Izbę Rzemieślniczą w Katowicach pełniącą jednocześnie rolę efektywnego operatora, jak i podmiotu świadczącego usługi rozwojowe poprosił o ponowną weryfikację rekomendacji w zakresie uniemożliwienia pełnienia w danym województwie podwójnej roli przez jeden podmiot. Następnie zwrócił uwagę na kwestię rekomendacji w zakresie monitoringu i podejmowania interwencji w przypadku zawyżonych cen usług pojawiających się w BUR. Przypomniał, że na ostatnim posiedzeniu Komitetu Monitorującego zgłosił ten problem oficjalnie na forum. Wskazał na potrzebę podjęcia przez IZ PO WER działań w kierunku ukrócenia tego rodzaju praktyk. W tym miejscu poinformował o zasadnej propozycji pana Dyrektora Piotra Krasuskiego z poprzedniego posiedzenia Komitetu o wprowadzeniu ograniczenia, w uzasadnionych przypadkach, maksymalnego poziomu dofinansowania wysokospecjalistycznej usługi rozwojowej w ramach EFS.

Pan Marcin Tumanow (Business Centre Club) odnosząc się do wskazanych w badaniu trudności w dostępie do niektórych danych z Bazy zapytał czy jest szansa na wprowadzenie rozwiązania technicznego polegającego na utworzeniu specjalnego API za pośrednictwem którego, osoby z zewnątrz mogłyby operować na danych dostępnych w BUR. Ponadto, nawiązując do przeprowadzonych w badaniu rozmów i wywiadów, poprosił o wskazanie głównych problemów identyfikowanych przez operatorów w interakcji z BUR.

Odpowiadając na kwestię trwałości Bazy po zakończeniu finansowania z EFS, **pani Helena Orzechowska** podkreśliła, że nie były prowadzone analizy w tym zakresie. Potwierdziła, że w chwili obecnej 86% wszystkich usług w Bazie stanowią usługi dofinansowane w ramach środków europejskich. Nie oznacza to jednak, że pozostałe 14% dostępnych usług przekłada się automatycznie na liczbę uczestników usług rozwojowych, które są oferowane komercyjnie. Badania jakościowe zarówno z operatorami, jak i przedsiębiorcami wskazują na to, że w wielu przypadkach w procesach decyzyjnych skorzystanie z usługi rozwojowej BUR stanowi narzędzie administracyjne do pozyskania takiego dofinansowania. Niemniej pani Orzechowska, w kontekście przydatności Bazy zacytowała fragment z wywiadu z jednym z podmiotów świadczących usługi rozwojowe, tj. „*Sama idea jest jak najbardziej słuszna. Jest jedno miejsce, pracodawcy nie muszą surfować po sieci w poszukiwaniu informacji. Tylko prezentacja tych treści, w moim odczuciu, nie jest marketingowa”.* Wskazała, że powyższa wypowiedź świadczy o tym, że istnieje duże prawdopodobieństwo, że BUR może stać się narzędziem, które w niedalekiej przyszłości zapewni trwałość i funkcjonowanie na rynku jako narzędzie komercyjne. Wymaga to jednak na obecnym etapie wiele pracy w celu zbliżenia Bazy do kompleksowego narzędzia, które wspiera cały proces wyboru usługi i do których przedsiębiorcy kierują się docelowo w celu poszukiwania usług.

Pan Jan Wałaszek, w odpowiedzi na pytanie dotyczące kwestii uelastycznienia kryteriów jakościowych wejścia do Bazy poinformował, że tego typu wnioski i sugestie składały podmioty, które nie spełniają obecnych wymogów jakościowych, np. w kontekście posiadania odpowiednich certyfikatów. Podkreślił, że badanie nie koncentrowało się na dokładnej analizie ilościowej tego tematu, niemniej celem głębszego zobrazowania problemu posiadania certyfikatów przywołał konkretny przykład. Odwołał się do pewnego zakładu zajmującego się zaawansowaną technologią przetwarzania szkła, który od lat współpracuje z doświadczonym trenerem. W kontekście zakresu usługi rozwojowej wszystko się zgadzało, niemniej trener nie posiadał wymaganych certyfikatów i uprawnień. Ponadto, nie chciał się o nie starać, z uwagi na to, że mu się to nie kalkulowało. Natomiast firmie zależało na tym, aby szkoleniami zajmował się ten konkretny trener, z uwagi na fakt, że od lat spełniał ich oczekiwania. W kontekście rozwiązań technicznych Bazy, o które pytał pan Tumanow przedstawiciel ewaluatora poinformował, że tego typu analizy nie były prowadzone. Jeśli chodzi o kwestię ewentualnego kosztu takiego narzędzia, to informacja leży w kompetencji PARP. Nawiązując do głównych, identyfikowanych przez operatorów problemów podkreślił kwestię monitorowania postępu w realizacji wskaźników oraz brak możliwości horyzontalnego spojrzenia na szczegółowe wykorzystanie usług w aspekcie ilościowym i finansowym.

Pani Nina Dobrzyńska (Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości) zaznaczyła, że badanie ewaluacyjne dotyczyło całego systemu, natomiast niekoniecznie od strony technicznej. Podkreśliła, że PARP będzie dążył do tego, aby BUR stawała się coraz bardziej atrakcyjna, nie tylko w kwestii użyteczności ale również wizualnie. Wskazała, że obecnie PARP jest w trakcie pogłębionych refleksji, dotyczących docelowego wyglądu Bazy, zarówno w sferze organizacyjnej, wizualnej, jak i od strony potencjalnego użytkownika. Podkreśliła, że główny cel jaki przyświeca funkcjonowaniu Bazy to zapewnienie trwałości i używalności BUR po zakończeniu dofinansowania. Następnie wskazała, że minęło ponad 2 lata funkcjonowania Bazy, w związku z powyższym jest to najlepszy moment na ewaluację całego systemu i wyciągnięcie wniosków na przyszłość. Zadeklarowała, że w przeciągu roku BUR stanie się zupełnie nowym portalem, przede wszystkim bardziej atrakcyjnym, intuicyjnym i w pełni transakcyjnym. Temu też, w opinii pani Dobrzyńskiej, ma służyć przedmiotowa ewaluacja, jak również audyt użyteczności BUR wykonany przez inną firmę. Kontynuując zaznaczyła, że aktualnie potrzeba czasu na zapoznanie się ze wszystkimi wnioskami i rekomendacjami, aby następnie móc je skonsumować i wykorzystać do ulepszenia systemu. W związku z pytaniami o szczegółowe dane ilościowe i finansowe z systemu poinformowała, że w chwili obecnej na usługi rozwojowe zapisało się ponad 73 tys. użytkowników. Natomiast wartość tych usług oscyluje w granicach ok. 138 mln zł. Jeśli chodzi o rekomendacje w zakresie skutecznej promocji podkreśliła, że obecnie PARP opracowuje szczegółowy plan komunikacji i promocji na ten rok, który zawiera m. in. różne kanały dotarcia, w szczególności do mikro i małych przedsiębiorstw. Poinformowała, że dodatkowo

zostaną podjęte prace nad poszerzeniem funkcjonalności BUR o moduł dodawania komentarzy do oceny usług rozwojowych. Odnosząc się do kwestii zawyżania cen usług dofinansowanych poprosiła o komentarz MIiR zaznaczając, że w uzasadnionych przypadkach PARP jest przychylny wprowadzeniu ograniczenia maksymalnego poziomu dofinansowania. Nawiązując do uwagi pana Janasa w kontekście niewystarczającej podaży usług związanych z osobami starszymi oraz o niskich kwalifikacjach przedstawicielka PARP zauważyła, że tego typu usług pojawia się coraz więcej, niemniej musi iść to w parze ze zmianą podejścia do tego problemu ze strony przedsiębiorców.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MIiR) odniósł się do zawyżonych cen niektórych usług pojawiających się w BUR. Na wstępie podkreślił, że każda Instytucja Zarządzająca powinna zdawać sobie sprawę z tego, że zasada należytego zarządzania finansowego jest jednym z podstawowych wymogów zarządczych weryfikowanych podczas audytu. Zaznaczył, że ani IZ PO WER ani Komitet Monitorujący nie są do końca odpowiednimi instytucjami, uprawnionymi do wskazywania sposobu postępowania regionów w tym zakresie. Bardziej adekwatnym wydaje się być Komitet Umowy Partnerstwa. Potwierdził, że IZ PO WER nie zamierza opracowywać żadnych stawek, ani taryfikatorów usług pojawiających się w Bazie. Podkreślił, że IZ nie może brać odpowiedzialności za to, w jaki sposób postępują instytucje w regionach. Może ewentualnie wystosować pismo z identyfikowanymi nadużyciami w tym zakresie. W tym miejscu przypomniał, że wszelkie dotychczasowe próby standaryzowania i tzw. szycia na miarę usług, kończyły się niepowodzeniem. Następnie, odniósł się do rekomendacji w zakresie uniemożliwiania pełnienia w danym województwie podwójnej roli przez jeden podmiot: operatora i podmiotu świadczącego usługi rozwojowe. Potwierdził zasadność rekomendacji wskazując na wątpliwość dotyczącą obiektywności tego typu usługi. Podkreślił, że podstawowy problem, który wynika z łączenia przez podmiot obu tych ról w systemie jest wykazanie przez operatora, że faktycznie świadczy usługi w sposób obiektywny, a nie kieruje wyłącznie na te usługi, które są świadczone przez niego. Zaznaczył, że sposób wdrożenia tej rekomendacji będzie niedługo omawiany, a sama problematyka szczegółowo monitorowana. Odnosząc się do kwestii trwałości i użyteczności Bazy po zakończeniu finansowania z EFS podkreślił, że na tak wczesnym etapie realizacji BUR odsetek na poziomie 14% dostępnych usług świadczonych komercyjnie, jest relatywnie dobrym wynikiem. W tym miejscu zaznaczył, że Baza była budowana w pierwszym rzędzie z myślą o systemie do obsługi usług dofinansowanych ze środków europejskich, natomiast jej długofalowym celem było stworzenie systemu samowystarczalnego i samoutrzymującego się. Kończąc wypowiedź podkreślił, że bolączką wszystkich portali i różnego rodzaju e-usług świadczonych przez instytucje publiczne jest problem w postaci tzw. user experience.

Celem sprostowania **pan Jan Wałaszek** poinformował, że odsetek 14% usług komercyjnych odnosił się do analizy opublikowanych ofert, a nie osób które faktycznie z usług skorzystały.

Odnosząc się do osiągniętego poziomu 14% opublikowanych ofert w zakresie usług komercyjnych, **pani Dorota Bortnowska** (DZF, MIiR) potwierdziła, że jest to dobry wynik. W kontekście apelu do IZ PO WER o podjęcie interwencji w przypadku zawyżonych cen usług pojawiających się w BUR odwołała się do zapisów znowelizowanych w grudniu 2017 r. *Wytycznych w zakresie realizacji przedsięwzięć z udziałem środków Europejskiego Funduszu Społecznego w obszarze przystosowania przedsiębiorców i pracowników do zmian na lata 2014-2020.* Wskazała, że ww. Wytycznych wprowadzono zapis umożliwiający określenie przez IZ RPO maksymalnej kwoty na usługę rozwojową, jak również możliwość ustalenia stawki przez Instytucję Koordynującą Umowę Partnerstwa ale tylko i wyłącznie w skrajnych przypadkach. W tym miejscu potwierdziła słowa Przewodniczącego, że tego typu sytuacja raczej nie będzie miała zastosowania standardowego, a będzie traktowana wyłącznie jako ostateczność. Tym samym deklaracja pana Piotra Krasuskiego znalazła swoje odzwierciedlenie w adekwatnych zapisach Wytycznych. W kwestii zapewnienia odpowiedniego sprzężenia działań podejmowanych w ramach BUR, PSF oraz sferze legislacyjnej zaznaczyła, że dyskusje w tym zakresie są intensywnie prowadzone w ramach Grupy roboczej ds. adaptacyjności PO WER. W odniesieniu do kwestii jakości podwykonawstwa usług oferowanych w ramach BUR poinformowała, że prowadzone są intensywne dyskusje z PARP w zakresie uregulowania sposobu dalszego świadczenia usług przez podwykonawców. Nawiązując do kwestii pełnienia podwójnej roli przez jeden podmiot, tj. operatora i podmiotu świadczącego usługi rozwojowe poinformowała, że MIiR zgadza się z podejściem, w którym podmiot nie świadczy usług na terenie, na którym jest operatorem.

Pani Dorota Korczyńska zapewniła, że wszystkim regionom zależy na tym, aby usługi rozwojowe pojawiające się w Bazie były finansowane w sposób efektywny i racjonalny. Sytuacje o których była mowa w kontekście zawyżenia kosztów usług są przypadkami jednostkowymi, które zostały w porę zidentyfikowane. Nie mogą one rzutować na całokształt systemu i realizację tysięcy usług rozwojowych oferowanych w BUR. Pozytywnie odniosła się do zmian wprowadzonych w Wytycznych, niemniej zgodziła się z opinią Pana Ministra Chorążego w kwestii potencjalnego sprzeciwu w przypadku nagminnego określania maksymalnych wysokości stawek za różne usługi. W tym kontekście zwróciła również uwagę na trudność w merytorycznym określeniu stawki jednostkowej, wynikającą z szerokiego spektrum usług pojawiających się w BUR. Podsumowując, pani Korczyńska przypomniała, że ideą przyświecającą tworzeniu BUR i PSF była popytowość. Chodziło o to, aby rynek sam wyregulował stawki. Należy więc w dalszym ciągu dążyć, aby w ramach BUR pojawiła się równoważna liczba usług rynkowych, jak i dofinansowanych z EFS.

Pan Marcin Tumanow zapytał, jaka jest formalna możliwość zadania pytań do BUR, niekoniecznie przez formularz papierowy. Ponadto, poruszył kwestię udostępnienia niektórych danych z Bazy celem dokonania prac analitycznych np. w zakresie wrażliwości cen usług. W przypadku gdy istnieją jakiekolwiek obostrzenia w zakresie udostępniania tego typu danych poprosił o wyjaśnienie z czego one wynikają.

Pan Rafał Kamiński (Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości) wyjaśnił, że jedyne ograniczenia w dostępie do tego typu danych mogą być związane z udostępnianiem danych wrażliwych uczestników. Zadeklarował, że PARP przeanalizuje możliwość udostępnienia dla szerszego grona odbiorców narzędzia raportowego, które powstało w ramach Bazy i jest w tej chwili wykorzystywane wyłącznie przez PARP, IZ oraz operatorów.

Pan Wojciech Drabko poinformował, że jego wypowiedź nie była zarzutem do MIiR w zakresie niewielkiego zaangażowania w sprawy BUR. Zaznaczył, że zgłasza chęć do udziału w dalszych spotkaniach na różnych szczeblach poświęconych tej tematyce. Natomiast spotkania Grupy roboczej ds. efektywności PO WER i Grupy roboczej ds. adaptacyjności są doskonałym przykładem tego typu dyskusji z operatorami.

Pan Paweł Chorąży podkreślił, że BUR, jak każda baza publiczna powinna realizować postulat otwartości i powszechnej dostępności, oczywiście przy zachowaniu wszystkich obostrzeń wynikających z ochrony danych osobowych. Zgodził się z panem Tumanowem w kwestii dużego potencjału bazodanowego systemu, który może i powinien zostać wykorzystany również przez zewnętrznych analityków i badaczy. Następnie zaproponował przejście do procedury głosowania nad podjęciem uchwały *w sprawie przyjęcia rekomendacji wynikających z badania ewaluacyjnego pn. Wpływ Bazy Usług Rozwojowych na jakość i dostępność usług rozwojowych świadczonych na rzecz przedsiębiorców i pracowników z uwzględnieniem oddziaływania Podmiotowego Systemu Finansowania*.
W głosowaniu wzięło udział 39 osób, z czego 31 osób opowiedziało się za przyjęciem uchwały, 5 osób wstrzymało się od głosowania, natomiast 3 osoby głosowały przeciw. Tym samym uchwała została przyjęta.

15. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju (Działanie 2.19)

Pan Wojciech Wróblewski (DZF, MIiR) omówił zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji MIiR w Działaniu 2.19 (prezentacja stanowi załącznik nr 17 do protokołu).

Wobec braku głosów w dyskusji **pan Paweł Chorąży** (Podsekretarz Stanu, MIiR) zaproponował przejście do procedury głosowania nad podjęciem uchwały *w sprawie rekomendowania Instytucji Zarządzającej PO WER zatwierdzenia zmian w Rocznym Planie Działania na 2018 rok dla Działania 2.19 Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój 2014-2020, opracowanym przez Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju*.

W głosowaniu wzięło udział 38 osób, z czego 34 osoby opowiedziały się za przyjęciem uchwały, natomiast 4 osoby wstrzymały się od głosu. Tym samym uchwała została przyjęta.

16. Sprawy różne

Pan Marcin Tumanow (Business Centre Club) poruszył dwie kwestie. Po pierwsze zasygnalizował potrzebę rozpoczęcia dyskusji w zakresie zmian formatki Planu działania na kolejny rok. Wskazał, że przedmiotowy formularz należałoby rozszerzyć o część na roboczo nazwaną „testem pomocy publicznej" oraz „testem występowania w danym działaniu podatku VAT". Powyższe wydaje się zasadne w kontekście trwających dyskusji w tych tematach, jak również narosłych niepewności. Ponadto zauważył, że w dalszym ciągu brak ze strony Ministerstwa Finansów jasnego rozstrzygnięcia, określenia sposobu działania w sytuacji kiedy w dotacji występuje podatek VAT. Drugą kwestią jest sposób wypełniania SL2014 w części odnoszącej się do bazy personelu. W związku z powyższym poprosił o wskazanie jednoznacznego stanowiska IZ PO WER, czy w kontekście zmian w *Wytycznych w zakresie monitorowania postępu rzeczowego realizacji programów operacyjnych na lata 2014-2020* w dalszym ciągu istnieje obowiązek uzupełniania bazy personelu w SL2014 o pracowników zatrudnionych na umowy cywilnoprawne.

Pani Elżbieta Wielg (NSZZ Solidarność) zgłosiła postulat organizacji co drugiego posiedzenia Komitetu Monitorującego PO WER w Warszawie.

Pani Judit Torokne - Rozsa (Komisja Europejska) zwróciła uwagę członków Komitetu Monitorującego na trwające konsultacje społeczne nt. przyszłości funduszy europejskich, w tym EFS. Podkreśliła, że jest to ostatni moment na wypełnienie i wysłanie drogą online kwestionariuszy.

Pan Paweł Chorąży (Podsekretarz Stanu, MIiR) zasygnalizował, że kolejne posiedzenie Komitetu Monitorującego PO WER zostało zaplanowane w dn. 23-24 maja br. w Małopolsce. Niemniej o dokładnym miejscu spotkania członkowie Komitetu zostaną poinformowani w terminie późniejszym. Odnosząc się do pytania dotycząca obowiązku wypełniania pola baza personelu zaznaczył, że należy stosować zapisy Wytycznych, które dokładnie precyzują kto jest personelem w projekcie. W kwestii zmiany formatki Planu działania poinformował, że IZ PO WER jest otwarta na propozycje. Niemniej należy mieć na uwadze, że kwestia pomocy publicznej została zidentyfikowana na poziomie zapisów Szczegółowego Opisu Osi Priorytetowych PO WER. Z kolei odnosząc się do kwestii VAT wspomniał, że cały czas trwają prace zmierzające w kierunku przyspieszenia wydania ostatecznej interpretacji tej kwestii ze strony Ministerstwa Finansów. Poinformował, że na chwilę obecną, nie posiada informacji zwrotnej w tym zakresie.

Pan Marcin Tumanow podkreślił, że mówiąc o kwestii związanej z testem występowania podatku VAT od dotacji miał na myśli zaangażowanie w ten proces odpowiednich służb skarbowych, ponieważ w innym przypadku powyższe nie ma sensu. Następnie doprecyzował, że chodzi o identyfikację w całym Programie (na

zasadzie mapy działań), gdzie podatek VAT może wystąpić. Wyjaśnił, że problem ten nie dotyczy wyłącznie Działania 2.2 PO WER, a świadomość wśród beneficjentów poszczególnych Działań, w których ten VAT może występować jest diametralnie różna. Odnosząc się do kwestii pomocy publicznej poinformował o szkoleniu w ramach Działania 2.16, gdzie zostały przedstawione dowody na potencjalne wystąpienie pomocy *de minimis,* jak i pomocy publicznej. Zauważył, że z tego względu wątek dotyczący pomocy publicznej przestał wydawać się taki jednoznaczny jaki był dotychczas.

Pan Paweł Chorąży potwierdził, że w odróżnieniu od kwestii związanych z podatkiem VAT, kwestia występowania pomocy publicznej w PO WER została uregulowana odpowiednimi zapisami w rozporządzeniach. Kwestia ta została zidentyfikowana na etapie programowania, w związku z powyższym, to co jest traktowane jako pomoc publiczna w ramach PO WER zostało arbitralnie uzgodnione i wskazane. Natomiast w odniesieniu do dyskusji o identyfikowaniu podatku VAT zasygnalizował, że organy podatkowe wydają decyzje w indywidualnych przypadkach, stąd też wskazane będzie jednoznaczne stanowisko Ministerstwa Finansów.

Pan Jarosław Komża (Związek Powiatów Polskich) zauważył, że w ostatnim czasie pojawiło się dużo szumu informacyjnego w kwestii interpretacji podatku VAT w projektach PO WER. W związku z powyższym, wskazał na pilną potrzebę wystosowania oficjalnego pisma ze strony IZ wskazującego sposób postępowania w tej kwestii.

Pan Paweł Chorąży ponownie podkreślił, że aktualnie trwają jeszcze ustalenia z Ministerstwem Finansów w zakresie jednoznacznego stanowiska w kwestii VAT. Zaznaczył, że MIiR również otrzymuje szereg różnego rodzaju interpretacji tej kwestii, ale nie wynika z nich jakikolwiek rozszerzający sposób objęcia podatkiem VAT. W tym momencie identyfikuje się również problem w postaci dużej dozy nieuprawnionego rozszerzania interpretacji związanej z kwestią podatku VAT w sytuacjach, gdy ma się do czynienia z nieprawidłowo opisanym stanem faktycznym. W związku z powyższym, do czasu pojawienia się oficjalnego stanowiska Ministerstwa Finansów, jedyną drogą do uzyskania pewności w kwestii obowiązywania VAT pozostaje kontakt z właściwym organem skarbowym i jego indywidualna interpretacja. Z pewnością identyfikowany problem pozostaje w przypadku szeroko rozumianej kwestii doradztwa, w pozostałych przypadkach IZ nie dostrzega problemu jeśli chodzi o realizację projektów w ramach EFS. Na zakończenie, podziękował wszystkim za uczestnictwo w spotkaniu. Przypomniał o kolejnym posiedzeniu w dn. 23-24 maja br. oraz zamknął drugi dzień posiedzenia.

Opracował: Sekretariat KM PO WER

Akceptował: Pan Piotr Krasuski, Dyrektor Departamentu Europejskiego Funduszu Społecznego, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju

Zastępca Przewodniczącego Komitetu Monitorującego PO WER

Załączniki:

1. Lista osób biorących udział w XVIII posiedzeniu KM PO WER
2. Przyjęty porządek obrad
3. Informacja nt. wdrażania PO WER – postęp finansowy i wykonanie celów pośrednich
4. Przyjęcie Wspólnego Planu Działania dla województwa podkarpackiego - Inicjatywa na Rzecz Ludzi Młodych 2017-2020
5. Zatwierdzenie zmiany ogólnych kryteriów wyboru projektów konkursowych i pozakonkursowych w ramach PO WER
6. Zmiany w Rocznych Planach Działania na 2018 r. dla Osi I PO WER w zakresie kompetencji Wojewódzkich Urzędów Pracy oraz Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
7. Przyjęcie Rocznego Planu Działania na 2018 r. dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Działanie 2.20)
8. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji Ministerstwa Edukacji Narodowej
9. Zatwierdzenie rekomendacji z badania e-podręczników
10. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi III PO WER w zakresie kompetencji Narodowego Centrum Badań i Rozwoju
11. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi V PO WER w zakresie kompetencji Ministerstwa Zdrowia
12. Sprawozdanie z realizacji zadań Grupy roboczej ds. efektywności PO WER w 2017 r.
13. Prezentacja najważniejszych wniosków i rekomendacji wynikających z badań IZ PO WER (innowacje społeczne oraz badanie systemu wdrażania)
14. Zmiany w Rocznych Planach Działania na 2018 r. dla Osi IV PO WER
15. Prezentacja wyników badania pt. *Ocena funkcjonowania Sektorowych Rad ds. Kompetencji*
16. Prezentacja wyników badania pt. *Wpływ Bazy Usług Rozwojowych na jakość i dostępność usług rozwojowych świadczonych na rzecz przedsiębiorców i pracowników z uwzględnieniem oddziaływania Podmiotowego Systemu Finansowania*
17. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju (Działanie 2.19)

Załącznik nr 1 – Lista osób biorących udział w XVIII posiedzeniu KM PO WER

Przedstawiciele strony rządowej:

1. Pan Paweł Chorąży – Podsekretarz Stanu, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
2. Pani Dorota Bortnowska – Zastępca Dyrektora Departamentu EFS, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
3. Pani Elżbieta Krawczyk – Departament Koordynacji Wdrażania Funduszy UE, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
4. Pani Aneta Zaraś – Zastępca Dyrektora Departamentu Wdrażania EFS, Ministerstwo Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
5. Pan Krzysztof Górski – Zastępca Dyrektora Departamentu Funduszy Europejskich i e-Zdrowia, Ministerstwo Zdrowia
6. Pan Andrzej Trzęsiara – Zastępca Dyrektora Departamentu Administracji Publicznej, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Administracji
7. Pani Aleksandra Siemianowska – Dyrektor Departamentu Strategii i Funduszy Europejskich, Ministerstwo Sprawiedliwości
8. Pan Marek Lewiński – Dyrektor Departamentu Funduszy Strukturalnych, Ministerstwo Edukacji Narodowej
9. Pan Jan Kosiński – Departament Funduszy Strukturalnych, Ministerstwo Edukacji Narodowej
10. Pan Piotr Krasiński – Kierownik Działu Rozwoju Kadry Naukowej, Narodowe Centrum Badań i Rozwoju
11. Pani Justyna Witek – Narodowe Centrum Badań i Rozwoju
12. Pani Nina Dobrzyńska – Zastępca Prezesa, Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
13. Pani Joanna Nowakowska – Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
14. Pan Jarosław Pawlak – Naczelnik Wydziału Projektów EFS, Centrum Projektów Europejskich
15. Pani Ewa Swędrowska – Dziankowska – Departament Współpracy Międzynarodowej, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
16. Pani Monika Lewandowska – Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi
17. Pan Andrzej Kurkiewicz – Zastępca Dyrektora Departamentu Innowacji i Rozwoju, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego
18. Pani Ewa Annusewicz – Departament Innowacji i Rozwoju, Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego

19. Pan Jarosław Siebielec – Departament Instytucji Płatniczej, Ministerstwo Finansów
20. Pan Michał Pelczarski – Przedstawiciel Pełnomocnika Rządu ds. Osób Niepełnosprawnych

Przedstawiciele strony samorządowej:

1. Pani Ewa Fijałkowska – Wicedyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Łodzi, Konwent Dyrektorów WUP
2. Pan Jacek Suski – Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Opolu, Konwent Dyrektorów WUP
3. Pan Andrzej Przewoda – Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Szczecinie, Konwent Dyrektorów WUP
4. Pani Janina Mironowicz – Dyrektor Wojewódzkiego Urzędu Pracy w Białymstoku, Konwent Dyrektorów WUP
5. Pani Luiza Staszczak-Gąsiorek – Unia Metropolii Polskich
6. Pani Krystyna Pawlak – Unia Miasteczek Polskich
7. Pan Paweł Tomczak – Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej
8. Pan Bogdan Bieniek – Związek Miast Polskich
9. Pan Jarosław Komża – Ekspert Związku Powiatów Polskich
10. Pani Dorota Korczyńska – Kierownik Biura ds. Europejskiego Funduszu Społecznego w Urzędzie Marszałkowskim Województwa Zachodniopomorskiego, Przedstawiciel Związku Województw RP
11. Pani Dorota Rybarska-Jarosz – Konwent Dyrektorów Regionalnych Ośrodków Pomocy Społecznej

Przedstawiciele partnerów społecznych i gospodarczych:

1. Pani Elżbieta Wielg – Niezależny Samorządny Związek Zawodowy “Solidarność"
2. Pani Aleksandra Wąsik – Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
3. Pan Zygmunt Mierzejewski – Forum Związków Zawodowych
4. Pan Sławomir Wittkowicz – Forum Związków Zawodowych
5. Pani Ewa Płodzień-Pałasz - Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej
6. Pani Małgorzata Lelińska – Zastępczyni Dyrektora Departamentu Funduszy Europejskich, Konfederacja Lewiatan
7. Pan Marcin Kowalski – Konfederacja Lewiatan
8. Pan Norbert Pruszanowski – Dyrektor Zespołu Funduszy Unijnych, Związek Rzemiosła Polskiego

9. Pan Marcin Tumanow – Business Centre Club
10. Pan Dominik Wasilewski – Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich
11. Pan Wojciech Drabko – Wiceprezes Polskiej Izby Firm Szkoleniowych, przedstawiciel Krajowej Izby Gospodarczej
12. Pan Adam Nowak – Związek Ochotniczych Straży Pożarnych Rzeczypospolitej Polskiej
13. Pan Mariusz Malinowski – Fundacja Rozwiązania HR
14. Pan Krzysztof Mnich – Fundacja Biznes i Prawo
15. Pani Anna Rogowska – Politechnika Warszawska
16. Pan Sławomir Sidoruk - Prezes Zarządu Spółdzielni Socjalnej „Integracja”
17. Pan Paweł Backiel - Stowarzyszenie EUROPARTNER
18. Pan Krzysztof Szatrawski – Stowarzyszenie Scena Babel
19. Pan Łukasz Domagała – Ogólnopolska Federacja Organizacji Pozarządowych

Przedstawiciele Komisji Europejskiej w roli doradczej:

1. Pani Judit Torokne - Rozsa – Dyrekcja Generalna ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego, Komisja Europejska
2. Pani Joanna Charytonowicz – Dyrekcja Generalna ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego, Komisja Europejska
3. Pan Rafał Janas – Dyrekcja Generalna ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Włączenia Społecznego, Komisja Europejska

Obserwatorzy:

1. Pani Katarzyna Aleksy – Narodowa Agencja Wymiany Akademickiej
2. Pan Piotr Bartosiak – Ministerstwo Edukacji Narodowej
3. Pani Agnieszka Charzewska – Instytut Matki i Dziecka
4. Pan Mariusz Chrzanowski – Instytut Matki i Dziecka
5. Pan Tomasz Czop – Wojewódzki Urząd Pracy w Rzeszowie
6. Pan Andrzej Dawidczyk – Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie
7. Pani Aleksandra Dmitruk – Zastępca Dyrektora Departamentu Europejskiego Funduszu Społecznego, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
8. Pani Karolina Falarz – Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie
9. Pani Barbara Grześ – Centrum Projektów Europejskich
10. Pan Przemysław Herman – Naczelnik Wydziału Ewaluacji, Departament Europejskiego Funduszu Społecznego, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju

11. Pan Rafał Kamiński – Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
12. Pani Hanna Kądziela – Departament Europejskiego Funduszu Społecznego, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
13. Pan Jacek Kudzior – Wojewódzki Urząd Pracy w Katowicach
14. Pani Barbara Leszczyńska – Konsorcjum Firm Danae i Realizacja
15. Pan Michał Maćkiewicz – Najwyższa Izba Kontroli
16. Pani Anna Mickiewicz – Zastępca Dyrektora Departamentu Europejskiego Funduszu Społecznego, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
17. Pani Małgorzata Mika – Naczelnik Wydziału Systemu Wdrażania, Departament Europejskiego Funduszu Społecznego, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
18. Pani Małgorzata Mrozińska - Kruk – Polska Agencja Rozwoju Przedsiębiorczości
19. Pani Magdalena Olszewska – Departament Europejskiego Funduszu Społecznego, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
20. Pani Helena Orzechowska – Konsorcjum firm Danae i Realizacja
21. Pan Jacek Pająk – Wojewódzki Urząd Pracy w Krakowie
22. Pani Krystyna Piechocka – Departament Europejskiego Funduszu Społecznego, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
23. Pani Beata Pojawa – Departament Europejskiego Funduszu Społecznego, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
24. Pani Agnieszka Śnieżek – EVALU
25. Pani Dominika Tadla – Zastępca Dyrektora Departamentu Europejskiego Funduszu Społecznego, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
26. Pan Jan Wałaszek – DANAE
27. Pan Aleksander Waszkielewicz – Fundacja Instytut Rozwoju Regionalnego
28. Pan Andrzej Włodarczyk – Wyższa Szkoła Policji w Szczytnie
29. Pani Dorota Wójtowicz – Śląski Urząd Wojewódzki w Katowicach
30. Pan Wojciech Wróblewski – Departament Europejskiego Funduszu Społecznego, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
31. Pan Paweł Zdun – Naczelnik Wydziału Edukacji i Zdrowia, Departament Europejskiego Funduszu Społecznego, Ministerstwo Inwestycji i Rozwoju
32. Pani Dominika Żak-Rosowska – Wojewódzki Urząd Pracy w Rzeszowie

Załącznik nr 2 – Przyjęty porządek obrad[1]

1. Informacja nt. wdrażania PO WER – postęp finansowy i wykonanie celów pośrednich
2. Przyjęcie Wspólnego Planu Działania dla województwa podkarpackiego - Inicjatywa na Rzecz Ludzi Młodych 2017-2020
3. Zatwierdzenie zmiany ogólnych kryteriów wyboru projektów konkursowych i pozakonkursowych w ramach PO WER
4. Zmiany w Rocznych Planach Działania na 2018 r. dla Osi I PO WER w zakresie kompetencji Wojewódzkich Urzędów Pracy oraz Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej
5. Przyjęcie Rocznego Planu Działania na 2018 r. dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej (Działanie 2.20)
6. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji Ministerstwa Edukacji Narodowej
7. Zatwierdzenie rekomendacji z badania e-podręczników
8. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi III PO WER w zakresie kompetencji Narodowego Centrum Badań i Rozwoju
9. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi V PO WER w zakresie kompetencji Ministerstwa Zdrowia
10. Sprawozdanie z realizacji zadań Grupy roboczej ds. efektywności PO WER w 2017 r.
11. Prezentacja najważniejszych wniosków i rekomendacji wynikających z badań IZ PO WER (innowacje społeczne oraz badanie systemu wdrażania)
12. Zmiany w Rocznych Planach Działania na 2018 r. dla Osi IV PO WER
13. Prezentacja wyników badania pt. *Ocena funkcjonowania Sektorowych Rad ds. Kompetencji*
14. Prezentacja wyników badania pt. *Wpływ Bazy Usług Rozwojowych na jakość i dostępność usług rozwojowych świadczonych na rzecz przedsiębiorców i pracowników z uwzględnieniem oddziaływania Podmiotowego Systemu Finansowania*
15. Zmiany w Rocznym Planie Działania na 2018 r. dla Osi II PO WER w zakresie kompetencji Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju (Działanie 2.19)
16. Sprawy różne

[1] Wskazany porządek obrad uwzględnia zmiany agendy poczynione w trakcie posiedzenia